KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN
8 AĞUSTOS 1978
SAYI 32
350 KRŞ

Töb-Der Kongresi Yaklaşırken

(YAZISI SAYFA 4'DE)

DİSK "toplumsal anlaşma"ya yeşil ışık yakıyor

İŞÇİ SINIFI KÖLELİK ANLAŞMASINA İZİN VERMEYECEK

GREV ve toplu sözleşme haklarını boğazlamak, işçi sınıfını bir parça ekmeğe muhtaç etmek amacıyla iş başındaki hükümet işçi sınıfına "Toplumsal Anlaşma" olarak nitelenen bir kölelik belgesi dayattı.

İşçi sınıfı düşmanı, oligarşinin umudu olan iş başındaki hükümet bu kölelik belgesini ilkin Devlet İktisadi Teşekküllerinde örgütlü olan Türk-İŞ'le uygulamaya koydu. Bunun nedeni çok açıktı. Kuruluş amacı işçi sınıfına ihanet, oligarşiye hizmet olan Amerikancı Türk-İŞ her zaman olduğu gibi bu kezde işçi sınıfını oligarşiye peşkeş çekecekti. Ve öyle oldu. Türk-İŞ Genel Başkanı Halil Tunç, kölelik belgesini imzaladı. Bu yeni ihanetinin mükafatı olarak ta oligarşi tarafından ikinci kez senatörlüğe seçildi...

Türk-İŞ'e bağlı sendikalardan Hava-İş ilk olarak bu kölelik belgesi doğrultusunda sözleşme imzaladı. Ve böylece kölelik belgesinin hayata geçirilmesinde ilk adım atılmış oldu, Bunun ardından geçtiğimiz günlerde Türk-İş'e bağlı Yol-İş ve Şeker-İş sendikaları 100 bin işçiyi kapsayan sözleşmeyi kölelik belgesi doğrultusunda imzaladılar.

Yani Türk-İŞ'e bağlı sendikalar adım, adım kölelik belgesine tabi sözleşmeler imzalıyorlar. İhanetlerini pekiştiriyorlar. Oligarşinin, emperyalizmin yanında saf tutuyorlar.

Bütün bunlar olurken DİSK yönetimi kof nutuklarla sorunun üzerine gidiyor. Bu anlaşma kabul lenilemez deniliyor ne yapılması gerektiği bunun alternatifinin ne olduğu belirtilmiyor. Es geçiliyor. Her açıklamada hükümetin desteklenmesine devam edileceği belirtiliyor (!)

Yani sınıf uzlaşmacılığının gereği yapılıyor. Kölelik belgesine yeşil ışık yakılıyor. DİSK içerisindeki uzlaşmacılar reformist ve revizyonistler hükümeti destekleme konusunda birbirleriyle yarış ediyorlar, birbirle-

Devamı: Say:5 St:4

● MHP, ÜGD, ÜO KAPATILMALIDIR

Faşist kampları, halklarımıza saldırmak için katil yetiştiriyor

—ELAZIĞ

Elazığ'da Sivrice gölü kıyısında bir faşist kampı ortaya çıkmıştır. Jandarmaların yaptığı aramada, kampta, silahlar ve kitlelere saldırma yöntemleri üzerine yayınlar bulunmuştur. Ayrıca aramayı haber alan faşistlerin çok sayıda silahı kamptan kaçırdığı anlaşılmaktadır.

"Fırat Öğrenci Yurdu Yaptırma ve Yaşatma Derneği Kampı" olarak isimlendirilen yasadışı ve gizli kamp, Türkiye'de faşistlerin profesyonel katil yetiştirdiği sayısız kamplardan yalnızca bir tanesidir. Bu kamplarda faşistler aralarında küçük çocuklarında bulunduğu gençleri askeri bir disiplin içinde eğitmekte, silah eğitimi yaptırmakta, halklarımıza saldırmaları için yetiştirmektedir.

Bugün, burjuva basınının "anarşi" diye adlandırdığı olayları çıkartanlar bu kamplarda yetiştirilmiş faşistlerdir. Bu kolaylar, böyle eğitilmiş faşistlerin kendilerinden olmayan herkese, yurtseverlere, demokratlara devrimcilere yöneltdiği saldırılardır. Eğer bu saldırılar önlenmek isteniyorsa bu saldırıların tezgahlandığı faşist yuvalar dağıtılmalıdır. Her türlü faşist örgütlenme, MHP, ÜO, ÜGD, komando kampları kontr-gerilla kapatılmalı faşistlerden hesap sorulmalıdır. Yoksa "hem sağa, hemsola" karşıyız edebiyatıyla ve halklarımız üzerindeki baskılar yoğunlaştırılarak, sivil sıkıyönetim, gece aramaları, jandarma baskıları vs. ile bu saldırılar önlenemez. Ama "halktan yana" olduğunu iddia eden CHP hükümeti bunun tam tersini yapmakta, faşizmle uzlaşmakta, halklarımız üzerindeki baskıları artırmaktadır. Bunun nedeni ise CHP'nin oligarşinin hükümeti olmasındandır.

CHP oligarşinin reformist tercihi olduğu için faşistlere karşı tavır almaktadır.

Ama CHP'nin en büyük düşmanı (kendisi oligarşinin partisi olduğu için) halklarımızdır ve asıl görevi de halklarımızın mücadelesini pasifize etmektir. İşte bunun için halklarımız üzerindeki baskıları artırmaktadır.

Bu dönemde, proleter sosyalistler, faşizme karşı mücadelede, CHP'nin

Devamı: Say: 5 St:8

MADEN-İŞ MESS'LE BİR KERE DAHA UZLAŞTI

250 günlük direnişin ardından 3 şubat günü Maden-İŞ'in sınıf uzlaşmacısı yönetici kliği MESSile uzlaşmış ve MESS'in bütün şartlarını kabul eden, işçiler için son derece ağır bir sözleşmeyi imzalamıştır.

Büyük MESS grevinin ardından imzalanan sözleşmenin en ağır maddesi hiç şüphesiz grup sözleşmesinin kabul edilmesiydi. Grup sözleşmesi işçi sınıfının mücadele gücünü zayıflatan, direnme olanaklarını ortadan kaldıran bir yöntemdi.

3 Şubat sözleşmesinden yaklaşık 5 ay sonra Maden-İŞ bu defa 21 işyeri için MESS'le uzlaşmazlığa düştü. İlk anda 7 işyerinde grev başladı. Bu kez Maden-İş yönetici kliği (ilerlemeciler) daha baştan grup sözleşmesini kabul etmekteydiler. Ayrıca başta kıdem tazminatı olmak üzere Maden-İş yönetici kliği MESS'e karşı hiç bir önemli isrekle ortaya çıkmıyordu. Tek anlaşmazlık ücret artışındaydı.

Grevlerin başlamasından 1 ay sonra Maden İŞ'in ilerlemeci yönetimi MESS'le ikinci defa uzlaştı. Yeni sözleşme imzalanan 21 işyerinin sözleşme bitim tarihi daha önceki grupla birleştirildi. Böylece oligarşi grup sözleşmesinde bir ileri adım daha attı Sözleşmenin diğer maddelerine gelince işçiler elle tutulur hiç bir ileri adım atamadılar. Ücret artışları ve sosyal haklar son derece düşük. Kıdem tazminatları gene artmadı. Sözleşmelerde disiplin kurulları ile ilgili hiç bir madde yok. Kısacası yedi işyerinin direnişi bir anlamda "gösteri" yapmaktan başka bir işe yaramadı. Ve bu gösteri ilerlemecilerin satışı örtmeleri için bir gösteri idi.

İşçi sınıfının yüz karası olan grup sözleşmesininhesabı Maden-İş'in yönetici kliğinden sorulacaktır.

MADEN-İŞ 4.BÖLGEDE GÖREV ÖRGÜTLÜ MUHALEFET OLUŞTURMAKTIR

4. Bölge başkanlık seçimlerine 4 gün kala Maden-İŞ seçimlerde kimlerin daha doğrusu kimin aday olduğunu açıkladı. Müracaatta bulunanlardan sadece "ilerlemecilerin" sadık adamı Adem Karabaş'ın adaylığı yürütme kurulunca onaylandı. Muhalefet adaylarından ikisinin ise adaylıkları sertifikaları olmadığı gerekçesiyle geri çevrildi. Bu uygulamaları ile ilerlemeciler anti-demokratik Maden-İŞ tüzüğünü bile ihlal ettiler. Aslında bu tüzük aday olmak için bir sürü kısıtlamalar getiren merkezin kendi görüşleri doğrultusunda adayları seçtirebilmesi için birçok olanak sağlayan bir tüzük. Bugüne kadar ilerlemeciler tüzüğü muhalefetin sendikadaki seçme seçilme hakkını baltalamak için, onları tasfiye etmek için bir çok kez kullandılar.

4. Bölgede ise bu oyunlar yeniden sergilendi. Muhalefet adayları gerekli kurslara katıldıkları halde veto edildiler. Hatta bir aday genel kurul delegeliği ve sendika ücretli kadrosunda bölge başkan vekilliği yaptığı halde ve ücretli kadroda çalışanlardan sertifika istenmeyeceğinin tüzük hükmüne alınmasına rağmen sertifikası olmadığı gerekçesiyle adaylığı veto edilmiştir.

DEVAMI say:5 st:3

DEV MADEN SEN'Lİ İŞÇİLER DİRENİYOR

DEV MADEN-SEN üyesi 438 maden işçisi Sivas Koyulhisar'da MENKA işyerinde ve Erzurum Aşkale'de Kromit işyerinde direnmektedirler. Bu direnişle ilgili olarak Dev Maden-Sen Sivas şube başkanlığının basına açıklamasında şunlar denilmektedir:

"Ne varki, yıllardan beri, maden işçilerini iliklerine dek sömüren işveren ve onun çanak yalayıcısı sarı sendika, yürürlükteki Toplu İş Sözleşmesini fesih etmedi. İşçileri bir yıl daha bu korkunç sömürünün pençesinde bıraktı. Bunun üzerine DEV MADEN - SEN işverene, bir protokol teklif etti. İşveren protokolü kabul etmeyince, işçiler işyerlerinde üretimi durdurdular.

MENKA işçilerinin haklı direnişi, protokolün kabul edilmesive DEV. MADEN-SEN'in tanınmasına dek kararlı bir biçimde sürecektir. Bu arada yine DEV. MADEN-SEN sendikasına üye Erzurum-Aşkale'de çalışan 162 maden işçisi aynı gerekçelerle üretimi durdurdular.

438 Maden işçisinin yiğit ve kararlı mücadelesi, DEV. MADEN-SEN'in doğru önderliğinde mutlaka başarıya ulaşacaktır. Buna olan inancımızı binlerce kez haykırırken, bu haklı mücadelede Tüm Demokrat, devrimci ve sosyalistleri aramızda görmek isteriz.

KURTULUŞ

Sınıf uzlaşmacılığı ve DİSK'teki yeni gelişmeler

6 Kongre'den bu yana DİSK'in içerisinde reformistlerle revizyonistler arasında sürmekte olan mücadele bütün hızıyla gelişirken, bu mücadelede her iki tarafta en çirkin oyunları birbirlerine karşı "sosyalizm" maskesi ile uygularken CHP ile Türk-İŞ arasında imzalanan "toplumsal anlaşma" her iki tarafıda bir an da açığa çıkardı

"Toplumsal anlaşma"nın imzalanmasından sonra suskunluğu yeğleyen DİSK yönetimi verdiği iki demeçle toplumsal anlaşmaya karşı olduğunu ama şartlı bir toplumsal anlaşmadan yana olduğunu belirtmişti. İlerlemeci kanat ise hiç sesini çıkarmamış fakat bu arada 21 işyerinde çalışan 17 bin işçiyi gözünü kırpmadan MESS'e satmıştır.

Geçtiğimiz hafta Ören'de toplanan DİSK ve bağlı sendikalar yönetimleri aralarındaki bütün "mücadeleye" rağmen CHP'ye bağlılık yarışı içine girmişlerdir. İlerlemecilerin temsilcisi Kemal Türkler'in DİSK yönetimini (yani CHP'lileri) DİSK'in CHP ile arasını açmakla suçlaması Ören toplantısının en ilginç yanıdır. OLEYİS, GENEL-İŞ temsilcilerinin ve Kemal Türkler'in "toplumsal anlaşmayı" destekleyen konuşmaları ise Ören toplantısının bir başka ilginç yanıdır.

Bu iki olay DİSK içinde iki taraf gibi gözüken reformistlerle revizyonistlerin uzlaştığı noktayı göstermektedir: Sınıf uzlaşmacılığı. Öte yandan "toplumsal anlaşmayı" destekleyen (bazıları "şartlı" destekliyorlar ama destekliyorlar) konuşmaların ertesi günü yayınlanan bildiri ise toplumsal anlaşmaya karşı çıkıyor (!)

Gerçekte Ören toplantısının bildirisi açık: "Biz açık açık toplumsal anlaşmayı kabul edemeyiz. Bunu açık açık söylediğimizde DİSK üyesi işçi yığınları bizi tepe taklak ederler. Ama toplumsal anlaşmayı, biraz daha üstü kapalı olarak, imzalamaya hazırız." Evet, Ören toplantısının CHP'ye verdiği gerçek bildiri bu.

Bugün DİSK içinde mücadele eden iki yan revizyonistler ve reformistler olarak görülüyor. Oysa DİSK içinde mücadele eden ikiyan proletarya sosyalizmi ile sınıf uzlaşmacılığıdır. Ve zafer mutlaka proletarya sosyalizminindir.

KURTULUŞ

Yavuz mahallesi halkı direnecektir

İstanbul'da Mahmutbey köyüne bağlı Yavuz mahallesi köy muhtarlığı tarafından bir arsa spekülatörüne satıldı. Çevre yolunun yakınından geçtiği için bu toprakları satın alan Mustafa Bingöl adındaki arsa spekülatörü, burada yer alan Yavuz mahallesindeki evlerin bir an önce boşaltılmasını mahalle halkına baskı yaparak istedi. Bu durum karşısında birleşerek bir komite kuran mahalle halkı 1972 yılından beri evlerini yaparak oturdukları bu arsaların köy muhtarlığı tarafından kendilerine satılmayıp, içinde milletvekili ortaklarının da bulunduğunu kendi ağzıyla söyleyen Mustafa Bingöl adlı şahsa satıldığını belirttiler. Evlerini terketmeyip direneceklerini söyleyen mahalle halkı bu arsaların kendilerine devir edilmesini istemektedirler.

Türkiye'nin her yöresinde uygulanan böl ve yönet politikası Mahmutbey köyünde de göze çarpmaktadır. Daha önce Trakya'dan gelip bu yöreye yerleşenler ile Anadolu'dan gelenler arasında suni bir ayrılık çıkartılmış ve köyün merkezine yerleşen Trakyalılar, Anadolu-dan gelenlere karşı sürekli baskı uygulamışlar

DEVAMI: Say:5 St:4

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ GELİŞİYOR

Gençliğin faşizme, emperyalizme ve şovenizme karşı mücadelesini örgütlü bir yapıya kavuşturmak; bu mücadelede "İlkelerde Savaş Devrimci Kardeşlik" sloganını hayata geçirerek birlik sağlamak amacıyla Akhisar'da AK-GÖR(Akhisar Gençlik Örgütü)ve Eskişehir'de EskişehirDev Gör kurulmuşlardır.

Bu örgütler, bütün Türkiye gençliğinin faşizme karşı omuz omuza mücadelesini oluşturacak parçalardır.

Bartın'da Grev Var

Türkili grevi yenilmez

Bartın'da Türkili boru fabrikasında işçilerin Tüm Döküm-İŞ sendikasında örgütlenerek verdikleri mücadele greve dönüştü. İşveren Kemal Türkili, bu grevi kırmak için her türlü zoru kullandı. Ama işçilerin birliği ve devrimci bilinci, patronun zorunu yendi. Grevin ilk günü patron jandarma eşliğinde işyerine geldi. Jandarmayı da kendi gücü gibi kullanarak grev pankartlarını söktü. İşçiler, Bartın'ın emekçi halkı, Devlet'in kimin Devleti olduğunu bu olayda kendi gözleri ile gördüler. Yapılan soruşturma sonucunda Sendikanın haklılığı ortaya çıktı ve grev devam ediyor.

İşçi sınıfının örgütlü gücünün kendi gücünü aşmasını hazmedemiyen Türkili patronu sudan bahanelerle grevin yasal olmadığına dairdava açtı. Bu dava da Tüm Döküm-İŞ'in ve Türkili işçilerinin haklılığını bir kere daha ispatlamaktan başka bir işe yaramayacaktır. Bartın'da çeşitli fabrikalarda çalışan işçiler, grevi yürekten, bütün güçleri ile destekliyorlar. Bu grevin, işçi sınıfının birlik ve müca-

Devamı: Say:5 St:8

TURGUTLU TOPRAK SANAYİİNDE SÖMÜRÜNÜN İÇ YÜZÜ

Turgutlu Blok-Kiremit sanayii Türkiye'nin en büyük üretim alanıdır. En az 75 fabrika, 30 'a yakın küçük tuğla ocağı faaliyet göstermektedir. 10.000 civarında işçinin çalıştığı bu fabrikaların tümünde sarı sendika Çimse-İş örgütlüdür, 5700 üyesi vardır.

Turgutlu'nun bir sanayi şehri olması, oligarşinin militarist güçlerini buraya yığmasına yolaçmaktadır. Şimdiye dek fabrikalarda ciddi bir devrimci çalışma yapılmamıştır. Bölgede devrimci sendikayı örgütleme mücadelesi proletarya sosyalistleri tarafından başlatılmıştır. Keramik - İş İzmir şubesinin soruna gereken önemi vermemesine karşın proletarya sosyalistleri Keramik- İş'in örgütlenmesini ve bölgede sarı sendika çemberinin kırılmasını gerçekleştirmek için yılmadan mücadele vereceklerdir. Proletarya sosyalistlerinin devrimci sendikal örgütlenmeyi sağlama çabalarını engellemeye çalışan sadece oligarşi değil, öte yandan niteliği işçi sınıfı tarafından hergeçen gün daha iyi anlaşılan "ilerlemeciler" de Keramik-İş'in örgütlenmesini engellemeye çalışanlar. Proletarya sosyalistlerine ve Keramik-İş'e karşı naylon bir Sendika olan Beton-İş'i kuran "İlerlemeciler" Betoya isimli fabrikada örgütlenmeye kalkıştılar. Ancak 270 kişinin işten atılması sonucunda mücadeleyi kararlı bir şekilde sürdüremediler. İşçilere sahip çıkamadılar. Böylece herşeyi yüzlerine gözlerine bulaştıran "ilerlemeciler" teşhir ve tecrit oldular.

Şimdi, Turgutlu'daki fabrikalarda çalışma koşullarını ücret ve sömürünün boyutlarını ve sarı sendika Çimse-İş'in tutumunu ortaya koymaya çalışalım. Bunların kavranması fabrikalarda ve yörede devrimci mücadelenin ve devrimci sendikal örgütlenmenin gelişmesine ve yükselmesine yardımı olacaktır.

Öncelikle Turgut'luda en çok üretilen toprak sanayi ürünü olan blok üzerinde bir maliyet hesabı yapmak istiyoruz. Şunu önceden belirtelim ki aşağıda vereceğimiz rakamlar bir postada 21.000 blok üreten yani randımanı en düşük olan fabrikalara aittir. Halbuki bugün Turgutlu'da 21.000 bloğu çıkarmak için gereken işçi sayısı ile 30, 40, 60 bin hatta daha da fazla blok kesen fabrikalar vardır. Hal böyle olunca yani işçi sayısı aynı kalıp, üretilen mal arttıkça patronun kârı da aynı oranda artmaktadır. Bizim ortalama 21.000 blok üreten bir fabrikayı seçmekteki amacımız maliyet ne kadar yüksek olursa olsun patronunkârının anormalliğini gözler önüne sermektir.

En kaba hatları ile bloğun üretilebilmesi için gerekli masrafları şöyle sıralayabiliriz.

1) TOPRAK (Bir kamyon toprak 400 Tl.)
2) İŞÇİ ÜCRETİ (Günlük brüt 180 Tl.)
3) PİŞİRME (tanesi ortalama 16 krş.)
4) MAKİNA AMORTİSMANLARI (bir blok için 1,2 krş.)

Bir kamyondan ortalama 1500 blok çıkmaktadır. Ortalama 21.000 blok için 14 araba toprak gerekmektedir. Bu da 14x400: 5600 TL. yapmaktadır.

Bir postada makina dairesi, fırın ve meydanda ortalama 40 işçi çalışmaktadır. Yevmiyeler brüt 180 Tl. olduğuna göre bir postaya ödenen para 7200 TL.dır. Yine 21.000blok için pişirme masrafı 3400 Tl.dır.

Bunun yanında 21.000 blok için makina amortismanı 250 TL.dir.

BU MASRAFLARI TOPLAYACAK OLURSAK:

İŞÇİ ÜCRETİ..................	7200 TL.
HAMMADDE (toprak)...........	5600 "
PİŞİRME......................	3400 "
MAKİNA AMORTİSMANI.......	250 "
TOPLAM	16.450 "

Bu hesaba göre 8 saatte 21.000 blok üreten bir fabrikada BİR BLOKA DÜŞEN MALİYET 80 krş.dur.

Bugün en vasati şekilde çalışan bir fabrikada 80 krş. mal olan bir blok bayiye 180 krş.tan verilmektedir. Yani patronun bir postada ürettiği malın tümünü bayiye verdiğini düşünsek 21.000 blok 180 kuruştan 37.800 tl. para eder. Bunun 16.450 Tl.sı masraf olduğuna göre patronun kârı 21.350 TL.sıdır. Eğer patron malını bayiye vermeyip de kendisi 225 kuruştan satarsa elbetteki kârı daha fazla olacaktır.

Görüyoruz ki en basit bir hesapla patronun kârının anormalliği gözler önündedir. İş bu kadarla da bitmiyor, üretilen malın bir kısmı ise patronlar tarafından FATURASIZ olarak satılmaktadır. Yani patron sattığı malın vergisini vermemektedir. Bu satışın adı ise patronların dilinde AK SATIŞ dır.

Yukarıda yaptığımız hesaplardan gördük ki patronlar taş atıp kolları bile yorulmadan, kimisi masanın başından dahi kalkmadan her 8 saatte bir ortalama 20.000 TL.nı ceplerine indiriyorlar. Ama bunun yanında işçiler günde brüt 180 Tl.na kimisi kızgın fırınlarda kimisi galetin başında ömür tüketiyorlar.

Şimdi fabrikalardaki çalışma şartlarını sarı sendika ÇİMSE-İŞ'in tutumunu ve devrimci sendikada örgütlenmenin önemini anlatmağa çalışalım.

Bugün Turgut luda faaliyet gösteren yaklaşık 75 fabrikada çalışan 10.000 kadar işçinin yaklaşık 5700'ü sendikalıdır. Ne yazık ki bu sendika sarı sendika ÇİMSE-İŞ dir. Ve yine bu işçilerin yarısı bile sigortalı değildir. Patronun ihmali yüzünden işçiler çeşitli kazalara uğramaktadırlar. Kimisinin parmakları kesilmiştir, kimisinin ise kolu. Kimisi ise beşikere ayağını kaptırmıştır. İş kazası geçiren bir çok işçi yarı aç yarı tok yaşamlarını sürdürmeğe çalışmaktadır. Ama tüm bunlar olurken sarı sendika ÇİMSE-İŞ'in başkanı "sayın" YUSUF KOCANOĞLUNUN rahat koltuğunda kılı bile kıpırdamamaktadır. FABRİKALARDA İŞ GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASI ANCAK DEVRİMCİ SENDİKADA ÖRGÜTLENMEKTEN GEÇER...

Bunun yanında fabrikaların hemen hiçbirinde DUŞ yoktur. Halbuki ÇİMSE-İŞ'in imzaladığı son sözleşmede her fabrikada BANYO şartı madde olarak vardır. Ve birçok fabrikada kapısında "banyo" tabelası asılı olan odaların içinde ya blok vardır yada kiremit çıtası "Sayın" sendika başkanı YUSUF KOÇANOĞLU'nun acaba buralardan geçerken hiç mi yüzü kızarmaz?

Yine, fabrikaların birçoğunda işçi servisi yoktur yada yetersizdir. Ya işçiler kendi paralarıyla şehir içi dolmuşlarına binip yukarı çıkacaklar, yada kilometrelerce yolu yayan yürüyecekler.

Tüm bunların yanında fabrikalardaki yoğun kadın ve çocuk emeği sömürüsü üzerinde de durmak istiyoruz.

Fabrikalarda çalışan işçilerin hemen hemen yarısını kadın ve çocuklar oluşturur. Özellikle üretim kapasitesi az olan fabrikalarda ve tuğla ocaklarında çalışanların hemen hepsi çocuktur. Bunlar buralarda sigortasız olarak çalışmaktadırlar. Ve bunlara ödenen ücret haftada en fazla 550 Tl.dır. Yani patronlar fabrikalarda çocukları çalıştırarak daha fazla kâr yapmaktadırlar.

Bunun yanında birçok fabrikada zorunlu mesai şartı vardır. Mesaiye katılmak istemeyen işçilere patron hemen işten çıkartırım diye gözdağı vermektedir. Fakat bu durum karşısında Çimse-İŞ hiç bir etkin tavır takınamamaktadır. Takınamaz çünkü o patronların sendikasıdır. SARI SENDİKA ÇİMSE-İŞ'in bir ihaneti de sözleşmedeki disiplin kurulu ile ilgili maddedir. Disiplin Kurulunu çoğunlukla patron temsilcileri oluşturduğu için kararlar hep işçiler aleyhine çıkmaktadır. Çavuşa yan bakan işçi dahi işten atılabilmektedir. Ücretlerin durumuna bir göz atacak olursak: Bugün işçi ücretleri sendikanın iki sene önce yaptığı sözleşmeye göre brüt 180 TL.dır. Ücretler haftalık olarak ödenmektedir. Bu da ortalama 660 TL.dır Yani bir işçinin eline ayda en fazla 2640 Tl. geçmektedir. Bu para ile 5 kişilik işçi ailesi kesinlikle geçinemez. Hayat pahalılığının %150 arttığı bir dönemde işçi ücretlerindeki göstermelik artışlar aslında SARI SENDİKA ÇİMSE İŞ'in GERÇEK YÜZÜNÜ DAHA İYİ GÖSTERİYOR!...

İşçiler yarıaç yarı tok yaşarken "sayın" Yusuf Koçanoğlu "SADECE" SENDİKADAN ALDIĞI MAAŞ İLE EV YAPTIRABİLİYOR, İZMİR DE İKİ TANE DAİRE SATIN ALABİLİYOR. Tabii biz bu işin salt sendikadan alınan maaş ile dönebileceğine inanmıyoruz. Özel olarak Turgutlu'daki fabrikalardaki kötü çalışma koşullarının en büyük sorumlusu Yusuf Koçanoğlu ve Çimse-İş'dir. VE BU ADAM YAPTIKLARININ HESABINI İŞÇİ SINIFINA VERECEKTİR.

Sırası gelmişken bugünkü hükümetin işçi ücretleri konusundaki tavrına değinmek istiyoruz. Ecevit Hükümeti mart ayında yaptığı devalüasyonla paranın değerini düşürürken tüm ihtiyaç maddelerine de %150 zam geliyordu. Bu devalüasyon Türkiye'nin ABD emperyalizmine bağımlılığının bir göstergesidir. Çünkü devalüasyon IMF ile yapılan anlaşmanın bir ürünüdür. Devalüasyon yapılmış, hayat pahalılığı %150 artmıştır ama işçi ve emekçilerin gelirinde hiçbir artış olmamıştır. Üstüne üstlük CHP bugün işçi ücretlerinin dondurulmasını istemektedir. İşçilerin, emekçilerin partisi ve hükümeti olduğunu söyleyen CHP ve Ecevit'in bu tavrı onların gerçek yüzünü göstermektedir. Mevcut sömürü düzeni ancak işçilerin-köylülerin devrimci demokratik iktidarı ile son bulacaktır. Ancak bu düzenin sınırları içinde yapacağımız hareketlerle daha iyi çalışma koşulları yaratabilir, sömürüyü en aza indirebiliriz. BUDA ANCAK DEVRİMCİ SENDİKA KERAMİK-İŞ' TE ÖRGÜTLENMEKTEN GEÇER! Devrimci sendika ekonomik sorunlarımıza çözüm getirirken aynı zamanda bizim temel siyasi hedefimiz olan, iktidar mücadelemize yardımcı olacak, ışık tutacaktır. İşçi sınıfının kurtuluşu kendi ellerinin eseri olacaktır.

GERÇEK

"SİVİL SIKIYÖNETİM"

En sonuncusu 12 Mart döneminde olmak üzere, Cumhuriyet döneminin yarıdan fazlası sıkıyönetimlerle geçmiştir. Tabii bu sıkıyönetimler "resmi" sıkıyönetimlerdir, şimdi birde "sivil sıkıyönetim" çıktı. Oligarşinin en son icadı...

Nedir bu "sivil sıkıyönetim", resmi olanından farkı nedir?

Oligarşinin terörist eğiliminin yanırısa bir de reformist eğilimi vardır. Yani sınıf mücadelesine ve yarattığı sorunlar üzerine açık baskıcı ve terörcü yöntemlerle değil de tavizler vererek, uzlaşmacı, "barışçı" yöntemlerle gittiği eğilimi. Ecevit hükümeti oligarşinin bu eğilimini temsilen iktidara getirildi. Ekonomideki durum bir yana; "anarşiyi" önlemek için alınan tedbirler fayda vermiyordu. Bunun üzerine "sivil sıkıyönetim" uygulamasına geçildi.

Oysa, "sivil sıkıyönetim" uygulamalarıyla önleyeceklerini söyledikleri "anarşinin" kaynağının faşist yuvalar olduğunu hükümet en son Elazığ'da basılan faşist MHP' nin kampı ile de mi göremedi? Olaylar, görmek isteyen her göze, "anarşi" diye gösterilenlerin faşist cinayet ve saldırılar olduğunu; eğer bunların önlenmesinde ciddi ve samimi olunacaksa faşist örgüt ve yuvaların dağıtılması, faşist katillerden hesap sorulması gerektiğini yüzlerce ve binlerce kez göstermiştir. Onun için en son Elazığ'daki faşist kamp da hükümete kuşkusuz bir şey göstermeyecektir. Çünkü hükümet ne yaptığını iyi bilmekte, oligarşinin çıkarlarını titizlikle korumaya çalışmaktadır.

Ecevit hükümetinin mantığına göre, "sivil sıkıyönetim" uygulamalarıyla; birincisi devletin varlığı ve gücü ispatlanacak; ikincisi yıpranan ve teknik yönlerden geri olan polisin yanısıra asker daha güvenilir ve prestij sahibi olarak olayların üzerine etkin bir şekilde gidecek, üçüncüsü ise "ordunun tarafsızlığı" yalanı ile "aşırı sola" ve "aşırı sağa" karşı çok daha etkin önlemler alınabilecek, kamuoyu polise olduğu gibi orduya rahatlıkla tavır alamayacak.

Oysa, tüm bunlar, devleti ve onun kurumlarını, militarist güçlerini (polis, ordu vb.) sınıflarüstü ve tarafsız göstermeye çalışan sosyal-demokrat Ecevit hükümetinin tarihsel açmazı, çözümsüzlüğüdür.

Niçin "resmi" değil de, "sivil" sıkıyönetim? Oligarşi MC hükümetlerine yaptıramadığını Ecevit hükümetine yaptırtıyor. Zaten onun için iktidara getirilmedi mi? "Umut" demagojisiyle kitleleri pasifize etmeye çalışan Ecevit, tecrit olmamak ve kitlelerin tepkisini çekmemek için sağ muhalefetin önerdiği "resmi sıkıyönetim"i değil de "sivil" olanını ilan etti! Sıkıyönetim, sıkıyönetimdir, resmi ya da "sivil".

Kıbrıs'ın işgaline, "barış harekatı", işçi sınıfı için kölelik anlamına gelen anlaşmaya, "toplumsal anlaşma" adını veren Ecevit'in sınırlı demokratik hak ve özgürlüklere saldırıya da "sivil sıkıyönetim" adını vermesi doğal değil mi?

ÇALIŞMA SORUNLARI

Yetki Prosedürü

(Geçen Sayıdan devam)

Geçen sayımızda ekonomik-demokratik mücadele veren işçi arkadaşlara yardımcı olabilmek amacıyla sendikal yasalar hakkında kısaca da olsa bir bilgi vermeye başlamıştık. Örgütlenmeden itibaren yapılması gereken yasal işlemlerden bahsetmiştik. Bu işlemlerin en son safhasında da "Eğer işveren veya diğer sendikalar tarafından bir itiraz yoksa çağrıyı yapan sendika o işyerinde T.İ.S. (Toplu İş Sözleşmesi) yapma yetkisi alır" demiştik.

İşverenin ve o işkolunda kurulu diğer sendikaların herhangi bir nedenle yetki çağrısına itiraz etme hakları vardır. B.Ç.M. (Bölge Çalışma Müdürlüğü) itiraz üzerine çağrıyı yapan sendikadan ve itiraz eden sendikalardan o işyerine ait üye kayıt fişlerini ister. Çağrıyı yapan sendikanın, işçilerin yarısından bir fazlasına ait üye fişlerini götürmesi yetki alması için yeterlidir.

BÇM'nin yaptığı yetki tespitinden sonra, yetki almayan sendikanın iş Mahkemesine 3 işgünü içinde itiraz etme hakkı vardır. Mahkeme bu itirazı 6 işgünü içinde karara bağlamak zorundadır.

Bu işlemlerin bu kadar çapraşık olması sebebiyle, işlemler alabildiğine uzamaktadır. Fakat referandum hakkı kazanıldığında sendikalaşmak çok daha kolay olacaktır.

Yasaların işçi lehine çalışmaması nedeniyle sarı ve faşist sendikalar üyeleri olmasa da "itiraz haklarını" kullanarak yetki çağrısı yapan devrimci sendikaların işlerini uzatmaktadırlar. Devrimci işçiler ve devrimci sendikaların bu konuda ilkeli davranarak, sarı ve faşist sendikalara baskı yapmaları ve itirazlarını geri aldırmaya çalışmaları gerekmektedir.

Ancak devrimci sendikaların ve devrimci işçilerin bu konudaki en acil görevleri REFERANDUM hakkı için mücadele etmektir.

(Devam edecek)

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

BURJUVA DEMOKRATİK DEVRİMLER -1-

Toplumların tarihinde rastlanan üçüncü mülkiyet şekli derebeylik mülkiyetidir. Yaklaşık, orta-çağ dediğimiz dönemde yaşanmış olan mülkiyet şeklinin ait olduğu toplum biçimine de feodal toplum denir.

Feodal toplumda üretim ilişkilerinin temeli feodallerin (derebeylerin) üretim araçlarının ve özelliklede toprağın mülkiyetine sahip olmalarına dayanır. Orta çağda bir ata sözü vardı: Topraksız bey ve beysiz toprak olmaz. Gerçektende bu toplumda birtaraftan kilise diğer taraftanda derebeyleri toprakların tümüne sahiptiler. Üretime katılmazlar, toprağa bağlı köylülerin (toprak kölelerinin) ürettikleri ürünün köylünün kendini ve ailesini ancak geçindirecek kadarından arta kalanı sömürerek yaşarlardı, bu artı-ürüne zor yolu ile el koyarlardı. Nasıl köylülerle feodal beyler arasında kişisel bir bağımlılık varsa zenaatkarlarda feodal beylere bağlı idiler ve özellikle bu toplum biçiminin ilk dönemlerinde sadece feodal beyin ihtiyaçlarını üretmek karşılığında feodallerin büyükevlerinde (şatolarında) sığıntı olarak yaşarlardı.

Feodal toplumda herkes (feodaller ve kilise hariç) kendi ihtiyaçlarını kendisi üretirdi, bu yüzden ticaret çok zayıftı, ve esas olarak değiş-tokuşa dayanırdı, feodal ekonomiye kapalı ekonomi dememizin nedeni de budur.

Feodal toplumda zenginlik ölçüsü toprak olduğu için, toprak sahipleri birbirlerinin topraklarını kontrol altına alabilmek veya kendi topraklarına katabilmek için durmadan birbirleri ile savaşırlardı. Doğal olarak bu savaşlar üretimi aksatır tarlaların bağların bozulmasına işlenmez hale gelmesine sebep olurdu. Avrupada en büyük toprak sahibi kilise olduğu için, bu savaşlardan en fazla zarar gören de o olurdu (kilise topraklarını arttırmak için daha ziyade dini etkinliğini ve dolandırıcılık yeteneğini kullanırdı). Bu yüzden ortaçağın bir tarihinde kilise Kudüs ve kutsal toprakların "gavurlardan" alınması (Arapları kastediyor) gerektiğini savunmaya başladı, amacı Avrupa'da savaşları engelleyip feodal beyleri başka ülkeleri ele geçirmeye zorlamaktı, böylece hem Avrupa'da üretim düzene girecek, hem de kilise yeni fetihlerden aldığı paylarla topraklarını genişletecekti. Bu savaşlara Haçlı Seferleri denir. Bu savaşlar sonunda Avrupa'da ticaret gelişti para çoğaldı ve bütün bunlar üretime katılmayan asalak bir sınıf olan tüccarlar sınıfının güçlenmesini sağladı. Bu insanlar gelecek tarihlerdeki burjuvaların ataları sayılır.

Şehirler önem kazanmaya başladı, önce tüccarlar örgütlenmeye başladılar, böylece daha emniyetli seyahat edebilirlerdi, zira daha şimdiden Avrupa'nın dağları işsiz güçsüz serseri takımı ile dolmaya başlamıştı. Nerede zenginler çoğalır bilin ki orada açlık ve sefalette artar.

Tüccarlardan sonra zenaatkarlar örgütlenmeye başladılar, böylece hem kendi aralarındaki rekabeti engelleyecekler hemde tüccarlara karşı güçlenmiş olacaklardı. Şehirler yavaş yavaş ticaret merkezleri haline gelmeye başladı ama buralarıda feodal beylerin toprakları idi ve şehirliler (Burjuva şehirli anlamına gelir) feodallere artık vergi vermek istemedikleri gibi kendi kendilerinide yönetmek istiyorlardı. Aralarında uzun bir savaş başladı. Şehirliler başlangıçta ayrı bir toplum düzeni kurmayı düşünmüyorlardı bile, sadece feodallerin ayrıcalıklarını kazanmak istiyorlardı. Mücadeleleri zamanla devrimci bir nitelik kazanarak, feodal toplumun bizzat kendisine yöneldi.

Feodal toplum kişisel bağımlılıkların ve soydan gelme kişisel ayrıcalıkların hüküm sürdüğü bir toplum idi ve bunların hepsi de en azından ticareti engelliyordu. Feodallerin topraklarından geçmek için adım başı vergi vermek gerekiyordu: çadır kurdun para köprüden geçtin para, çayırdan geçtin para..anlaşılan feodallerde paranın önemini anlamaya başlamışlardı. Üstelik birbiri ile savaş halinde olan feodaller sürekli zayıflıyorlar ve yollardaki emniyeti sağlayamıyorlardı. Hırsızlardan ençok şikayetçi olanlar, ve polis diye bağıranlar, çalınmaya değer malı olanlardır. Tüccarlar bu ihtiyaçlarını giderebilecek en büyük feodalin (kral'ın) merkezi otorite olduğunu kavratmakta gecikmediler. Kral yani en büyük feodal, burjuvalarla anlaşarak (kralın da bu anlaşmadan çıkarı vardı, çünkü silah almak ve asker tutmak için paraya ihtiyaç vardı ve bu parada burjuvalarda idi) diğer feodalleri kendi idaresi altında topladı, ve merkezi feodal devletleri oluşturdu. Burjuvazide bu yardımının karşılığı olarak vergi düzenlemeleri şehirlerin bağımsız idarelerini ve bazı loncalarda (özellikle krala en çok borç vermeyi kabul edenler) bölgesel imtiyazlar aldılar. Böylece şehirler büyük ekonomik politik ve kültürel merkezler haline geldiler ve yeni bir üretim tarzının kapitalist tarzın beşiği oldular.

Bütün bunlar olurken, Reform hareketleri kilisenin etkinliğini kralların lehine dolayısı ile burjuvazinin lehine azaltıyor, Hindistan yolunun ve Amerika'nın keşfinin sonucunda Avrupa'ya oluk oluk altın para akmaya başlıyordu. Avrupa'da büyük bir enflasyon baş gösterdi, fiyatlar alabildiğince arttı, tüccarlar son derecede zenginleştiler ve güçlendiler, ellerinde büyük sermayeler birikti.

DEVAM EDECEK

HİTLERKEŞ' İN SERÜVENLERİ

Bolivya'da ardarda gelen darbeler, hileli seçimler, "yasadışı" veya "yasal" yollardan yürütülen baskı ve terör toplumsal muhalefeti bir türlü engelleyemiyor. Toplumsal muhalefet ileri boyutlara vardıkça yıpranan isimler ve yönetimler ABD emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri tarafından yıpranmamış ve yeni isimlerle değiştiriliyor. Ancak tüm bunlara karşın toplumsal muhalefet ve devrimci hareket gelişiyor. Bolivya devrimcilerinin mücadelesi gelişerek sürüyor.

BOLİVYA DA "SEÇİMLİ" DARBE

Geçtiğimiz günlerde Bolivya yeni bir askeri ve siyasi durumu yaşadı. Bolivya, Güney Amerika' nın tam ortasında, 4,5 milyonluk nüfusuyla küçük, yoksul ve denize açılan kıyısı olmayan bir ülkedir. Aşağı yukarı ondört yıldan beri, Bolivya'daki yönetim hep askerler arasında değişir durur Bolivya halkı, özellikle 1971-1978 yılları arasında, her yıl bir askeri darbeyle karşı karşıya kalmıştır.

1978 yılının 9 Temmuz'unda Başkanlık seçimlerinin yapılacağı ilan ediliyor. Fakat 21 Temmuz'da General Hugo Banzer tasfiye ediliyor, onun yerine sözde halk iradesinin zaferini sağlamayı amaçlayan şimdiki yeni devlet başkanı General Juan Pereda yönetimi ele alıyordu Merkez solun adayı Herman Siles Suazo'nun oyların %50,3 ünü alarak başkanlığa seçildiği anlaşılınca19 Temmuz'da seçim sonuçları ulusal seçim mahkemesince iptal ediliyordu. Oyun açıktı. General Pereda "Bolivya ailesininparçalanmasını engellemek" amacıyla seçimlerin iptal edilmesini istemişti. Birkaç saat sonra uçakla Doğu'nun en büyük kenti olan Santa-Cruz'a gidiyor ve Devlet Başkanı olarak yönetime el koymak için harekete geçecek orduların başına geçiyordu.

Başkan Banzer, önce karşı koymaya çalıştı fakat Bolivya silahlı kuvvetleri içerisinde kendisini destekleyen küçük bir azınlığın kalması nedeniyle istifa etmek zorunda kaldı. Aynı günün perşembe akşamı bütün yetkilerini üçlü askeri yönetime devretti. Darbeyi yapan general Pereda şöyle açıklıyordu: "aşırı tehlike karşısında..silahlı kuvvetlerin tam bir desteği ve bütün Bolivya halkının isteğiyle yönetime el koydum". Yeni başkan askerlerin en tutucu kesimleri tarafından desteklenmişti. Gerçekte hükümet, özellikle son aylarda gelişme gösteren Bolivya solunu engellemek için bu yola başvurmuştur. Ülkede merkezi sol cephenin ve demokratik halk birliğinin tek adayı Silez Suazo nun yönetime gelmesi böylece engellenmiş oldu.

1971 yılından bu yana ülkedeki gelişmeleri şöyle özetleyebiliriz:

22 Ağustos 1971-Bir askeri darbe ile General Juan Jose Torrez yönetimden uzaklaştırılıyor, Albay Hugo Banzer Cumhurbaşkanlığına getiriliyor.

Aynı yılın 27 Ağustosunda "Devrimci Direniş Cephesi"nin kurulduğu ilan ediliyor ve bu cephe sol parti temsilcilerinden oluşuyor.

23 Kasım 1972- sıkı yönetim ilân ediliyor, sendika yöneticilerinin tutuklanması üzerine protesto grevleri başgösteriyor.

24 Nisan 1973-20 den fazla sol eğilimli politikacının komploya karıştıkları gerekçesiyle sürgüne gönderilmesi gerçekleşiyor Aynı yılın 24 Eylülünde hükümet yenibir sol komplonun (!) açığa çıkarıldığını açıklıyor.

28 Ocak 1974. Köylü gösterilerinin arkasından (Koşa Bamba bölgesinde) sıkıyönetim ilan ediliyor ve bu arada çıkan çatışma sonucunda yüzden fazla insan ölüyor. 5 Haziran'da La Paz'da bir darbe girişimi başarısızlıkla sonuçlanıyor. Aynı yılın 30 Ağustosunda General Banzer istifa ediyor, sonra istifasını geri alıyor.

9 Kasım'da ise sağ bir askeri darbe girişimi ezildikten sonra Başkan Banzer seçimlerin yapılacağını haber veriyor ve "yeni bir düzen" in zorunluluğundan söz ediyor.

8 Şubat 1975. 1962 den beri kesilmiş olan diplomatik ilişkiler (Bolivya ile Şili arasında) yeniden kuruluyor.

11 Mayıs 1976'da Bolivya'nın Paris büyükelçisi Zemtero Anaya öldürülüyor. 2 Haziran'da eski başkan Torrez, Buenos-Aires yakınlarında öldürülüyor. 14 Haziranda öğrencilerle maden işçilerinin dayanışma grevleri başgösteriyor. 19 Kasım'da Şili, Bolivya'ya denize açılma imkanını sağlamak için Peru tarafından önerilen çözüm yolunu reddediyor.

9 Kasım 1977. Başkan Banzer genel seçimlerin 1978 Temmuzunda yapılacağını açıklıyor. 1 Aralık' da Başkan Banzer 1978 seçimlerinde aday olmayacağını belirtiyor 28 Aralık da genel bir affın çıkarılması için açlık grevleri başlıyor.

18 Ocak 1978. İki bin kişinin katıldığı açlık grevine son vermeleri için bir genel af çıkarılıyor. 25 Şubat da 1974'de getirilen her türlü sendikal çalışma yasağı kaldırılıyor. 17 Mart'ta Bolivya Şili ile diplomatik ilişkilerini kesiyor. 9 Şubat'ta Başkanlık seçimleri çok sayıda olaylarla sonuçlanıyor Merkez-sol temsilcisi Herman SilezSuazo karşısında, "resmi" aday General Juan Pereda yenilgiye uğruyor ve bilindiği gibi 19 temmuz da seçimler iptal ediliyor, askeri bir darbe ile Pereda yönetimi ele geçiriyor.

Bütün gelişimleriyle birlikte görüyoruz ki Bolivya'da toplumsal muhalefet, askeri Cuntaya karşı kararlı bir mücadele yürütmektedir. Bolivya'da hakim sınıfları tehdit eden bu demokratik güçler tekrar askeri bir cunta ile duraklatılmışlardır.

ABD emperyalizmi, Latin Amerika askeri diktatörlüklerinin sivil yönetimlere dönüştürülmesini istemektedir. Ancak bu ülkelerdeki sol eğilimli partilerin neler yapabileceklerini tam kestiremediği için şimdilik bu ülkeleri kendi iç sorunlarıyla başbaşa bırakmayı tercih etmektedir. Ancak Latin Amerika ülkelerindeki bağımsızlık ve demokrasi yanlısı güçlerin kararlı mücadelesi karşısında bu askeri diktatörlüklerin bir süre daha yönetimde kalmaları emperyalizmin çıkarlarına uygun düşecektir. Latin Amerika halklarını kurtuluşa götürecek tek yol ülke içersindeki hakim güçlere ve emperyalizme karşı örgütlü ve kararlı mücadeledir.

ABD EMPERYALİZMİ ve İRAN

1978 yılının ilk yarısı dünyada ve özellikle İran'da uluslararası önemde kanlı olaylara sahne oldu. Güçler dengesi ulusal kurtuluş hareketleri yararına olarak değişiyordu. Bu durum şimdiye kadar emperyalist güçlerin etkisiyle belirlenen uluslararası ilişkilerdeki bir aşamanın sona ermesi anlamına gelebilirdi. Çünkü çoğu zaman emperyalist güçler bu döneme kadar tek yanlı kararlarla kendi isteklerini, diş göstererek kabul ettiriyorlardı. Bu olaylar tarihin bir dönüm noktasının habercisi olabilirdi. Çünkü ayaklanan halklar bağımsızlıklarına ve ulusal gururlarına saygı duyulmasını istemektedirler. Aynı zamanda kendi güçlerinin ve haklılıklarının bilincine varıyorlar; kendi kaderlerini tayin etme yolunda mücadele veriyorlar ve bu yolda arka arkaya silâha sarılmaya başlıyorlardı. İran'da yoğunlaşan çatışmalar buna en çarpıcı bir örnektir.

İran'daki bugünkü durumu daha iyi kavramak için 1953 yıllarına kadar gitmemiz gerekir. 1953 yılında CIA bir hükümet darbesi düzenledi. Dr. Musaddık'ı düşürdü ve bunun arkasından ABD emperyalizminin yardımıyla Roma'ya kaçmış olan Şah, Tahran'a döndü ve ABD'nin koruyuculuğu altındaCIA'nın hizmetindeki bugünkü rejimi İran'a yerleştirmeye başladı. Bir Anayasa getirildi. Bu Anayasanın anlamı şuydu; Anayasa bütün yasaların genel çerçevesini, yönetimdeki kişilerin görev ve yetkilerini belirleyen bir belge idi. Fakat Şah, devlet yönetiminde görünmemesine rağmen gene de son ~~derece önem~~li ve etkin rol oynuyordu. Anayasa'ya göre Şah, devlet işlerine karışmıyordu, çünkü halk, temsilcilerini özgürce(!!) seçecekti Bu temsilcilerin oluşturdukları parlemento usulune uygun olarak! hükümeti seçecek, bu hükümet de devlet işlerini yürütecekti. Böylece Şah 'ın ülkenin kaderini tayin edecek kararlardaki etkin rolü, Anayasa perdesi altında gizlenmiş olacaktı.

(Örneğin Türkiye'de cumhurbaşkanı devlet işlerine karışmaz. Göreceli bir kavram olan "vatana ihanet" ten başka hiçbir sorumluluğu yoktur) İran Şah'ı bütün cinayetlerin, işkencelerin ve kitle katliamlarının tek sorumlusu olduğu halde, Anayasa'da "sorumsuz" muş gibi gösterilmektedir.

1953 den bu yana ve bugünkü rejimin yerleştirilmesinden sonra Anayasayla getirilen sözde demokrasinin, temel hak ve özgürlüklerin zerresi bile bırakılmamıştır. Savak CIA'nın İran şubesidir. Ülkedeki bu kokuşmuş rejim ve yönetimdeki Şah, ayakta kalmasını Savak'a borçludur. Uluslararası ilerici kamuoyunca defalarca kınanmasına rağmen, Şah yönetimi, ülke içinde ve ülke dışında işkencelere, kitle katliamlarına, baskıya, zulme ve cinayetlere başvurmaktadır. İran'daki halkların kaderlerinin tayininde belirleyici rol oynayan kararların tek sorumlusu Şah'tır Bu nedenle yirmibeş yıldan bu yana İran'daki ezilen halkların hükümranlık hakları Şah rejimince ayaklar altına alınmış durumdadır.

Son yıllarda İran' hiç de ihtiyacı olmadığı hade ABD'den 30 milyar dolarlık silah satın almıştır. Bu miktarın üçte ikisi zaten daha önceden sipariş edilmişti. ABD emperyalizmi, İran'ı, "danışmanlar" perdesi altında tam bir işgal ordusunun oluşturulduğu geniş ve tehlikeli

DEVAMI: sy:5, st:6

ABD EMPERYALİZMİ ve "İNSAN HAKLARI"

Bir yandan ağızlarından "insan hakları" lafını hiç düşürmeyen ABD emperyalistleri diğer yandan insan haklarını ayaklar altına alanlara var gücüyle yardım ediyor.

Faşist İran Şah'ı ve ABD emperyalistleri sıkı bir işbirliği içindeler. İran petrollerinin en büyük müşterilerinden ABD aldığı her bir dolarlık petrole karşı İran'a sattığı silah ve teknoloji transferi ile 2 dolar alıyor İran, petrol yollarının geçtiği Basra körfezinin de jandarmalığını yapıyor. ABD emperyalistleri İran'a 356 bin gaz maskesi 50 bin gözyaşartıcı bomba, 4300 tabancagönderdi. Bütün bunların faşist diktatörlüğe karşı yükselen toplumsal muhalefete karşı kullanılacağından da şüphe yok. ABD emperyalistleri diğer yandan SAVAK'ın (İran gizli haber alma örgütü) kurulması ve güçlenmesinde de önemli rol oynadılar ve bunu [illegible] sürdürüyorlar. 1957de CIA nın kurdurduğu SAVAK Amerika'da eğitim görmüş subaylar tarafından yönetilmektedir. SAVAK Türkiye halklarına da pek yabancı değil. Ortadoğuda emperyalizmin çıkarlarını korumakla yükümlü gizli haber alma örgütleri MİT, İsrail MOSAD ve SAVAK sıkı bir işbirliği içindeler. Bunu açıklayanda yetkili bir ağız. Zamanın dış işleri bakanı İhsan Sabri Çağlayangil. Çağlayangil, MİT, SAVAK ve MOSAD'ın sürekli bir iş birliği içinde olduklarını, yıllık toplantılar yapıp haber alış verişi yaptıklarını açıklamıştı. Tabiiki 3 gizli örgütün de ağababası CIA.

CIA nın Panama'daki kontr-gerilla okullarında eğitim görenler memleketlerine döndüklerinde öğrendiklerini uyguluyorlar. Bundan ötürüdür ki bu ülkelerde işkence yöntemleri büyük benzerlik gösterir. İnsan haklarının çiğnenmesine hiç tahammül edemeyen! ABD emperyalistleri, yarı-sömürge ülkelerdeki çömezlerine nasıl elektrik verileceğini, elektrik ızgarasında nasıl adam [illegible] kızartılacağını, nasıl provokasyonlar ve katliamlar düzenleyeceklerini öğretirken galiba bunları hep insan haklarına bir şey olmasın diye yapıyor!...

Mehmet daha kapıdan içeri girer girmez anasında bir heyecan bir sabırsızlık sezdi. Herzamankinden bir baş kaydı anası. Pabuçlarını çıkarıp sedire ilişmeden patladı kadıncağız. Çok korkmuştu garip ne yapsın...

HATİCE ANA- Ne işler açtın başımıza oğlum...Hep demez miyim zaten bir gün başın derde girecek diye. Oldu işte olanlar. Akşamı güç ettim, hiç beni düşünmüyor musun?

MEHMET- Dur bakalım ana, bir soluk alalım. N'oldu, şimdi anlat teker teker. Ne bu halin!

HATİCE ANA- Daha ne olsun, elin adamı kapımıza dayandı işte. Ondan sonra da bir kız geldi, seni görmek istermiş. Ne işler karıştırdın bilmem ki...

MEHMET- Hâlâ bir şey anlatmadın ana. Kim geldi, niye geldi, söylesene. Ne istiyorlarmış?

HATİCE ANA- Ne bilirim ben. Önce bir adam geldi, arabayla Sora sora güç bulmuş bizim evi. Bütün mahalleyi de ayağa kaldırmış evi bulacağım diye. O gittikten sonra bütün komşular "Geçmiş olsun! " a geldiler.

MEHMET- Sen adamı çıldırtırsın be anne! Adam kimmiş, ne istiyormuş hâlâ söylemedin.

HATİCE ANA- Ben kederimden ne yaptığımı biliyor muyum be oğlum...Ah ne talihsiz başım varmış

MEHMET- Anne!

Hatice Ana biraz da abarttığı korkusunu bastırdı oğlunun bu uyarısı karşısında. Hep böyle olurdu zaten. Kocası öldükten sonra bütün varlığıyla oğluna sarılmış, dünyasını onunla doldurmuştu. Artık Mehmet'i hem oğlu, hem kocası olmuştu. Onun içinde kimi zaman onun kendini şımartmasını, nazını niyazını çekmesini ister; bunu sağlamak için elinden geleni yapardı. Yaşlı, bilgisiz, ama iyi yürekli bir kadıncağızdı. Birine sığınmak, kendinden güçlü bir erkekten destek almak isterdi. Bu onun en doğal gereksinmesiydi. Ama Mehmet böyle inceliklere pek akıl erdiremez, anası sızlanmaya başlayınca biraz sert, daha çok da kesin bir sesle bağırıp onu sustururdu. Çile çekmiş, yaşamının tamamı acılarla, yoklukla, yoksullukla geçmiş kadın da hemen kendini toparlar, içine kapanırdı.

Gene öyle oldu. Bir-iki hıçkırıp sustu. Mehmet sabırla bekledi. Nasıl olsa anlatmadan durамayacağını biliyordu. O da meraklanmıştı bayağı...

MEHMET- Evet anne anlat bakalım şimdi neler oldu?

HATİCE ANA- Dedim ya önce bir adam geldi. Bir avukatın yanında çalışıyormuş. Avukat seni görmek istiyormuş, onun için göndermiş adamını.

MEHMET- Avukatın adı neymiş?

HATİCE ANA-Bilmem adam söyledi ama unuttum. Oğlum neler yaptın, neden uğraşıyor avukatlar senin le?...

MEHMET- Metin Bey in adamı mıymış? Avukat Metin Bey mi dedi?

HATİCE ANA- Tamam ya, öyle dedi. Bende akıl mı kaldı, hatırlayım. Biliyorsun demek, n'oldu oğlum anlatsana...

MEHMET- Dur anne, telaşlanacak bir şey yok. İyi bir haber bu, hayırlı haber.

Hatice Ana'nın gene gözleri doldu; oğluna belli etmek istemezmiş gibi, ama aslında biraz da ona göstermek için küçük hıçkırıklarla ağlamaya başladı. Mehmet bir anlam veremedi annesinin ağlamasına. Sonra korkacak bir şey olmadığını anlayınca sevincinden ağlıyor sandı.

MEHMET- Bırak anne şimdi ağlamayı. Adam ne dedi, onu anlat. Sonra o kız ne istiyormuş, kimmiş? Anlatsana, deli etme insanı!

Hatice Ana'nın ağlaması azalacağına arttı. Artık hıçkırıklarını saklamıyordu.

HATİCE ANA- Peki, niye bana söylemedin şimdiye kadar? Pek de güzel bir tazeydi. Ben de anayım istemez miyim oğlumun mürüvvetini görmek...

MEHMET- Neler söylüyorsun sen yahu! Ne mürüvveti?

HATİCE ANA- Sen söylemedin mi hayırlı haber diye...Evlenecektin de niye bana söylemedin. Avukatın adamı soruşturma yapmaya gelmiş besbelli. Arkasından da gelin kızım geldi, sevincinden uçuyordu sanki. Elimi öptü, hayır duamı aldı. Sana da selam bırakıp gitti. Bu ne biçim gelin getirme be oğlum! Sen de doğru dürüst yapamaz mıydın herkesler gibi? Ama olsun sevdim gelinimi doğrusu. Pek saygılı pek cana yakın bir kızcağız.

Mehmet ağlasın mı gülsün mü, kızsın mı şaşırmıştı. Anasının yanılgısı hem gülünç hem de acıydı. Kadıncağız ne zamandan beri evlen artık diye tutturmuştu. Ölmeden oğlunun "mürüvvetini" görmeyi aklına koymuştu. Yaşadıkları koşulların öyle pek "mürüvvet" getirmeyeceğini düşünmeksizin bir gelin istiyordu işte.

MEHMET- Hay allah nediyeyim bilmemki. Yahu ammada yakıştırmışsın be. Dur bakalım, dur, öyle hemen kendi kendine gelin güvey olma. Evleneceğim falan yok. O kadın da gelinin değil. Kocasının başı dertte, ben avukatMetin Bey'den yardım etmesini istemiştim, bir şeyler yaptı demek adam. Kadın da teşekküre geldi. Ama Metin Bey adamını neden gönderdi acaba? Neyse onu da öğreniriz.

Mehmet, anasının bütün sevinci sönüp gene eski bezginliğine dönen yüzüne baktı. İçi burkuldu. Anacığını böyle üzüntüler içinde böyle yok-yoksul yaşatmak istemezdi elbet. Başka türlüsü de elinden gelmiyordu. Bunun için çabalamıyor muydu zaten. Ama kimileri gibi bir kendinin rahata kavuşması yerine herkesin mutlu olma hakkı için çabalıyordu. Daha soylu bir uğraştı. Bu uğurda bütün acılara-bütün sıkıntılara katlanmaya değerdi.

Mehmet yolunundoğru yol olduğunu bir kez daha anlamanın yürek ferahlığı içinde annesini bir-iki sözle avutup dışarı çıktı.

dünyada DURUM

ECEVİT HÜKÜMETİ EMPERYALİZMLE BAĞLARIMIZI PEKİŞTİRİYOR.

Ecevit hükümetinin ekonomik politikasının uygulamalarının neticeleri kendilerini göstermeye başlamış ve burjuva basını ekonomininnormal işleyişine kavuştuğunu yazmaya ve hükümet politikasını övmeye başlamışlardır. Ekonominin bu "normal" işleyişi ne demektir ve ne yönde bir gelişim göstermektedir? Yazımızda kısaca bunlara değinmeye çalışacağız.

Gelişmesi emperyalizmin çıkarlarına göre şartlandırılmış ekonomileri, genel bir deyişle, dışa bağımlı çarpık ekonomik yapılar olarak nitelendiriyoruz. Bu ekonomiler kendi kendilerini yeniden üretemezler, büyümeleri ve gelişmeleri için mutlaka emperyalizmin gerek teknolojik gerekse mali yardımları gereklidir. Ekonomilerin bu ihtiyaçları genel olarak döviz ihtiyacı adı altında ifade edilir.

Ecevit hükümetinin devir aldığı "enkaz"-ın kendini toparlayabilmesi için döviz kaynaklarının, dış kredilerin ve yardımların gerektiği, hükümet kurulduğu sırada sık sık vurgulandı, hala belleklerimizdedir. Bu kendi kendini üretmesi artık imkansız hale gelen bir çarpık ekonominin çığlıkları idi, Ecevit'in Türkiye burjuvazisi için önemide buradan kaynaklanmaktadır. Yeni Başbakanın en önemli görevi de böylece belirlenmiş oluyordu. Döviz darboğazını çözümlemek ve ekonomik krizin bir yansıması olan, artan kitle muhalefetini uyuşturmak Ecevit hükümetinin sosyo-ekonomik politikasını kısaca böyle özetlersek sanırız çok fazla kaba bir yaklaşımda bulunmuş olmayız.

Sosyo-ekonomik politikanın sadece emperyalizmle ilgili yanları ile kendimizi sınırlandırmak zorundayız, aksi bir yaklaşım daha geniş bir araştırmanın konusudur.

1977 yılı 1975'de başlamış olan ekonomik istikrarsızlığın en yüksek seviyeye ulaştığı yıl olarak kendini gösterdi.

Ülke ekonomisinin kendini yeniden üretmesi ve yatırımlarını genişletebilmesi için döviz kaynaklarına ihtiyaç vardı. Önce işçi dövizlerini kullanmak denendi ama işbirlikçi tekelci kapitalizmin ihtiyaçları karşısında da bu kaynak kısa zamanda tükendi Ekonomik bunalımın ülke içindeki yansımalarının emperyalist finansman tekellerine güven vermemesi ve seçim kaygıları ile ekonomide tekelleşmeyi hızlandıracak ve üretimi yoğunlaştıracak tedbirlerin bir türlü alınmaması dış kredi kaynaklarının çekimser kalmasına sebep oluyordu. Ayrıca biriken dış borçların ödenemez hale gelmeside yeni kredilerin bulunmasını etkiliyordu, fakat bu etkenler içinde ülke içinde artan politik muhalefetin en önemli rolü oynadığını düşünüyoruz. Bu yıllar 1975-1977 artan kitle muhalefetine karşı reaksiyon hareketlerinin ve özellikle faşizmin önemli gelişmeler kaydettiği yıllardır.

1977 yılı bu ekonomik bunalımının en yüksek birnoktayaulaştığı biryıl olmuştur. Döviz yokluğundan dolayı belli başlı sanayi dallarında kapasiteler düşmüş ve bu kapasite düşüşleri %40'a varan bir oran sergilemişlerdir, bu oran ilaç sanayiinde%52 ye ulaşırken, metal sanayiinde %47 civarı bir düşüş göstermiştir.

Döviz yokluğunun getirdiği kapasite düşüklüğü bir taraftan toptan eşya fiyatlarını arttırırken, işsizlikte, geçtiğimiz Nisan ayında artış göstermiş ve iş ve işçi bulma kurumu yetkililerinin verdiği rakkamlara göre 135 000 kişiye yaklaşmıştır, bu rakkamlar resmi işsiz sayısıdır. Gerçek rakkam bunun çok üstündedir, sonuç olarak geçtiğimiz aylarda ve 1977 yılında enflasyon hızla artarak %36 civarı bir orana ulaşırken işsizlikte artmaya devam etmiş ve ülkemiz emperyalizmin 1970lerden beri karakteristik özelliği olan durgunlukta-enflasyon veya stagflasyon içinde bir ekonomik durum sergilemiştir.

Ecevit hükümetinin üzerinde durduğu ve çözmeye çalıştığı en önemli sorunun döviz dar boğazı olduğunu söyledik, şimdi kısaca bu yolda alınan tedbirlere ve bunların sonuçlarına ve gelecekte ne gibi zincirleme sonuçlar doğurabileceğine bir yaklaşımda bulunacağız.

Devamı Gelecek Sayıda

İNGİLTERE'DE IRKÇILIK

"Özgürlük, eşitlik ülkesi" diye tanıtılır İngiltere. Ama madalyonun bir de diğer yüzü vardır. İngiltere'dede çok sayıda Afrika'lı, Batı Hintli, Asyalıyaşar. Farklı ırktan bu insanlar İngiltere'ye nasıl geldiler?

16.ncı yüzyılda İngiltere büyük bir hızla sanayileşirken bir yandan da geniş sömürgeler elde ediyor, yerli halkları köleleştiriyordu. Bu kölelerden bir kısmı aşağılık hizmetlerde kullanılmak için 16 ncı yüzyıl ortalarından sonra İngiltere'ye getirildiler. 17 ve 18 nci yüzyıllarda soylu! İngiliz leydilerinin zenci uşaklar kullanmaları moda haline gelmişti. Londra'da köle pazarları ta o zamanlardan beri süre geldi.

Devamı: Say:5 St:1

Töb-Der Kongresi Yaklaşırken

DEVRİMCİ-demokrat Yurtsever öğretmenler: Mesleki - Kitle Örgütümüz TÖB-DER'i, Emekçi halklarımızın bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadelesinde adına layık bir örgüt haline getirmek için görev başına ..!

PROLETER-Sosyalist Öğretmenler: Örgüt Bütünlüğünü korumak herkesten önce bizlerin görevidir. Örgütümüze kararlılıkla sahip çıkalım..!

KİTLELERİN bilinçli eylemine değil, her türlü burjuva politikacılığıyla ele geçirdiği "örgüt bürokrasisi"ne dayanarak iş yapan "BİRLİK-DAYANIŞMACILAR", TÖB-DER içinde bilinçli gayretleriyle yarattıkları "parçalanmanın eşiğinde" ki durumu şantaj konusu yaparak" ayrı örgütlenme " hesapları için fırsat olarak kullanmak istiyorlar...

İLKOKUL Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı"nın 18.Kongresinde "BİRLİK- DAYANIŞMACILAR"ın gerici faşistlerle ortak liste çıkarmaları, demokratik, öğretmen hareketi için kara bir leke olarak anılacaktır.

DAHA DA ötesi bu olay; TÖB-DER'de en geri unsurların sosyalist öğretmenlere karşı anti- komünist bir propaganda ile körüklenmesine, bundan böyle" işbirliği"nin de ekleneceğinin somut bir kanıtı olmuştur....

OLİGARŞİNİN "umut"u CHP, devrimci- demokratik öğretmen hareketini kesin denetimine almaya ve sosyalistleri tecrit etmeye çalışıyor...

CHP Hükümeti, bir yandan programında ve uluslararası ilişkilerinde kamu personeline sendika vaad ederken; bir yandan da emekçi kitlelerin en haklı, demokratik taleplerine bile tahammül göstermeyip, denetimine alamadığı kitle örgütlerini kapatmayı tasarlıyor.

KÜRT ve Türk öğretmenlerinin devrimci- demokratik birliği, her türlü oyunu bozmasını ve tüm engelleri aşmasını bilecektir.

EĞİTİM emekçilerinin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist birliği, TÖB-DER'i her türlü "iç" ve dış saldırılara karşı korumanın en sağlam sigortasıdır.

GENEL SİYASİ DURUM ve TÖB-DER 4 OLAĞAN KONGRESİNİN ÖNEMİ

●

GENEL SİYASİ DURUM VE TÖB-DER 4.OLAĞAN KONGRESİNİN ÖNEMİ

CHP Hükümetinin kuruluşundan bu yana süre gelen uygulamaları, bazı "sosyalist"lerin(!) bile yavaş yavaş aklını başına getiriyor. Emperyalizme bağlılığın dahada artırılması, emekçi kitleler ve devrimciler üzerindeki baskıların azalmak bir yana sistemli bir biçimde daha da artması, ücretlerin dondurulması, devalüasyonlar vb. yoluyla işçi ve emekçiler için hayatın hergün biraz daha çekilmez hale gelmesi, kitlelere CHP'nin kendileri için UMUT olmadığını göstermeye başlamıştır . 5Haziranda CHP'yi "ulusal", "halktan yana" vb. olduğu için şartsız destekleyenler ve kitlelere desteklenmesi doğrultusunda propaganda yapanlar, bugün gelinen noktadaki paylarını herhalde oturup düşünmelidirler.

Sosyalist hareketin, her türlü burjuva partilerine ve hareketlerine karşı henüz alternatif olamayışı ve bağımsız bir işçi sınıfı örgütünün ve politikasının hayatın her alanında kendini gösteremeyişi, burjuvazinin çeşitli siyasi akımlarından birini seçmek zorunda kalmak mantığının yıkılamamasını da getirmektedir. Aynı alternatifsizlik, CHP'ye bağlanan umutların yavaş yavaş dağılmasıyla birlikte faşist hareketin güç kazanmasına faşist demagojinin etkisinde kalan kitleler için "umut" olmasına dönüşebilir ve yer yer dönüşmektedir. Bugün en ciddi görev şudur: bir yandan reformizmin iki yüzlülüğünü teşhir etmek, faşist demagojiyi açığa çıkarmak ve faşist hareketin güçlenmesini ve saldırılarını önlemek, bir yandan da reformistinden faşistine kadar tüm burjuva akımlara karşı işçi sınıfının bağımsız örgütlenmesini yaratmak ve bağımsız politikasını uygulamak.

Oligarşinin emekçi halklar üzerindeki ekonomik ve siyasi baskılarının gün geçtikçe arttığı, faşist hareketin tehlikeli boyutlara varan bir gelişme gösterdiği bu koşullarda, Sosyalist Hareketin durumu hiç de iç açıcı değildir. Sosyalist gruplar arasında örülen yapay duvarlar, bu gruplar arasındaki çelişkiyi, zaman zaman oligarşi ile olan çelişkilerinin önüne geçirebilmektedir. TÖB-DER'de de durum pek farklı değildir. "İlkelerde Savaş, Devrimci Kardeşlik" şiarıyla sürdürülmesi gereken mücadelenin yerine, faydacılık ve ilkesiz bir mücadele alabildiğine yaygınlaşmıştır. Öyle ki "sosyalist" gruplardan birçoğu bir başkasına karşı CHP ile bazen açık bazen örtülü bir ittifakı gelenek haline getirmişlerdir. "CHP ile değil, CHP'nin tabanıyla ittifak yapıyoruz" yada "sol sosyal demokratları sağ sosyal demokratlardan ayırmak gerekir " biçimindeki savunmalar, durumu kurtarmaya yetmez. Çünkü bu tutum, CHP'nin artık örgütlü olarak yürüttüğü "sosyalistleri TÖB-DER'den-ve diğer demokratik kitle örgütlerinden- tecrit etme" ve "TÖB-DER'i CHP'lileştirme" politikasına güç katmaktan, dolayısıyla burjuva reformizminin karşısında bütün olarak sosyalist hareketi zayıflatmaktan başka bir sonuca hizmet etmeyecektir.

Politika, ilkelere bağlı olarak yürütülmediği için, aklı başında her insana parmak ısırtacak durumlar ortaya çıkmaktadır. "A" Grubu bir şubede "B" Grubuna karşı "C" Grubu ile ittifak yaparken; başka bir şubede tersini, bir başkasında da hepsine karşı bir başkasıyla ittifak yapabilmektedir.

Bu tavır, kısa vadede belli bir gruba görünüşte-geçici- bazı çıkarlar sağlayabilir, ama uzun vadede Sosyalist Harekete zarar verecektir.

Toplumsal muhalefetin gün geçtikçe-kendiliğinden de olsa- yükselmesi kitle örgütlerinin daha yığınsal olmalarına dolayısıyla daha güçlenmelerine yol açmaktadır. Bu durum , CHP Hükümetini, belki faşist terörden daha fazla ürkütmektedir. Bu neden le de Parti programında "Parti ile kitle örgütleri arasında bugüne kadar kurulamayan olumlu bir diyaloğun kurulması gerekir" biçiminde olan görüş, DİSK'ten sonra en etkili ve en güçlü kitle örgütü olan TÖB-DER'de hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

Bilindiği gibi Türkiye "Uluslararası Çalışma Örgütü"ne üye bir ülkedir ve geçtiğimiz aylarda toplanan 64. Genel Konferansında Çalışma Bakanı Bahir Ersoy tarafından temsil edilmiş ve konferans kararlarını benimsediğini ilan etmişti. Konferansta, bütün üye ülkelerdeki kamu personeline sendika hakkının verilmesi, bağlayıcı bir biçimde karar altına alınmıştı. Üstelik bu karara asker ve polisler de dahil edilmişti.

Oysa CHP hükümeti, dünyada böyle bir olay olmamış ve kendisi bu kararlara katılmamış gibi hala sessiz beklemektedir. Gerçekte bu sessizlik bir başka şeyin habercisidir. CHP ya bu örgütleri kesin denetimine alacak yada güç ve etkinliklerini giderecek tedbirler getirecektir. POL,DER olayı bu konuda herkese çok açık bir fikir vermeye yetmiştir. Ve bugün topun ağzında, Milli Güvenlik Kurulunun her toplantısında tartışma konusu edilen TÖB-DER bulunmaktadır.

Bu koşullarda TÖB-DER'de gruplararası mücadelenin bugün aldığı biçim doğru devrimci bir mücadele yapılmadığı takdirde muhtemel geleceği hakkında bir fikir vermeye yetebilir. CHP'nin örgütlü mücadelesinin de, yine doğru değerlendirilmediği takdirde bu işi kızıştıracağı ortadadır. Bu konuda atılacak doğru adım, en ciddi ve en yakın tehlikenin doğru bir biçimde tesbit edilebilmesiyle mümkün olabilecektir . Yine bu doğru adım, sosyalist gruplar arasındaki mücadelenin adabına uygun olarak yürütülmesinin koşullarının yaratılmasına yardımcı olacaktır.

Nedir TÖB-DER'i bekleyen en ciddi ve en yakın tehlike?

4.Kongrede; CHP, Birlik-Dayanışma (ve destekçilerinin) hesaplarını ortaya çıkarmak tehlikesinin ciddiyetini açıklıkla gözlerönüne serecektir.

CHP'nin, DİSK'ten sonra tüm demokratik kitle örgütleri bu arada özellikle TÖB-DER konusundaki hesaplarını yukarıda kısaca açıklamaya çalıştık. CHP'nin bu hesapları TÖB-DER'in bugünkü durumunda- hiç değilse şimdilik- başlı başına bir tehlike teşkil etmeyebilir. Ama burjuva reformizmi, sosyal-reformist ilerlemeciler ile sosyalistlere karşı birleşince tehlikenin bugün kazandığı boyut açık-seçik ortadadır. Üstelik İlerlemecilerin hangi türden "dernek kurdu" politikacılar oldukları da herkesçe bilinmektedir. DİSK'de sosyalistlere karşı yürütülen kol kola politikanın sonuçlarından İlerlemecilerin TÖB-DER Kongresi için gerekli dersi çıkardıklarını düşünmek saflık olacaktır. İlerlemecilerin amacı: 1. TÖB-DER yönetimini ele geçirmek, 2."Goşist"akımları safdışı etmek. Bu amaçla , birlikte davranamayacakları hiç kimse yoktur. "İlkokul Öğretmenleri Sağlık Sosyal Yardım Sandığı" 18. Genel Kurulunda, gericilerle bile ortak liste çıkarmakta beis görmeyenlerin, daha neler yapabileceklerini kestirmek güç olmasa gerek.

●

İÖSSYD 18.KONGRESİNDEN ÇIKARILMASI GEREKEN DERS

"İlkokul Öğretmenleri Sağlık Sosyal Yardım Sandığı" 200 bin ilkokulöğretmeninin ekonomik yardımlaşma örgütüdür. 1935 yılında özel bir yasayla kurulmuş ve 1976 yılına kadar Milli Eğitim Bakanlığının güdümünde üst bürokratların ve gericilerin arpalığı olarak kullanılmıştır. İlk olarak 1976 yılında TÖB-DER'in örgütlü mücadelesiyle TÖB DER'li öğretmenlerin yönetimine geçmiştir. 40 yıl arpalık olarak kullanılan ve 1976 yılında gericilerin elinden alınan sandığı, Birlik Dayanışmacı"uzlaşmacılar", gerici öğretmen örgütlerinin yöneticileriyle de görüşmek suretiyle, 1978'de yeniden gericileri ortak ederek, TÖB-DER'in yürüttüğü örgütlü mücadeleyi grup çıkarları uğruna(gericilerle işbirliği nasıl bir grup çıkarıysa)bir kalemde silip atmışlardır.

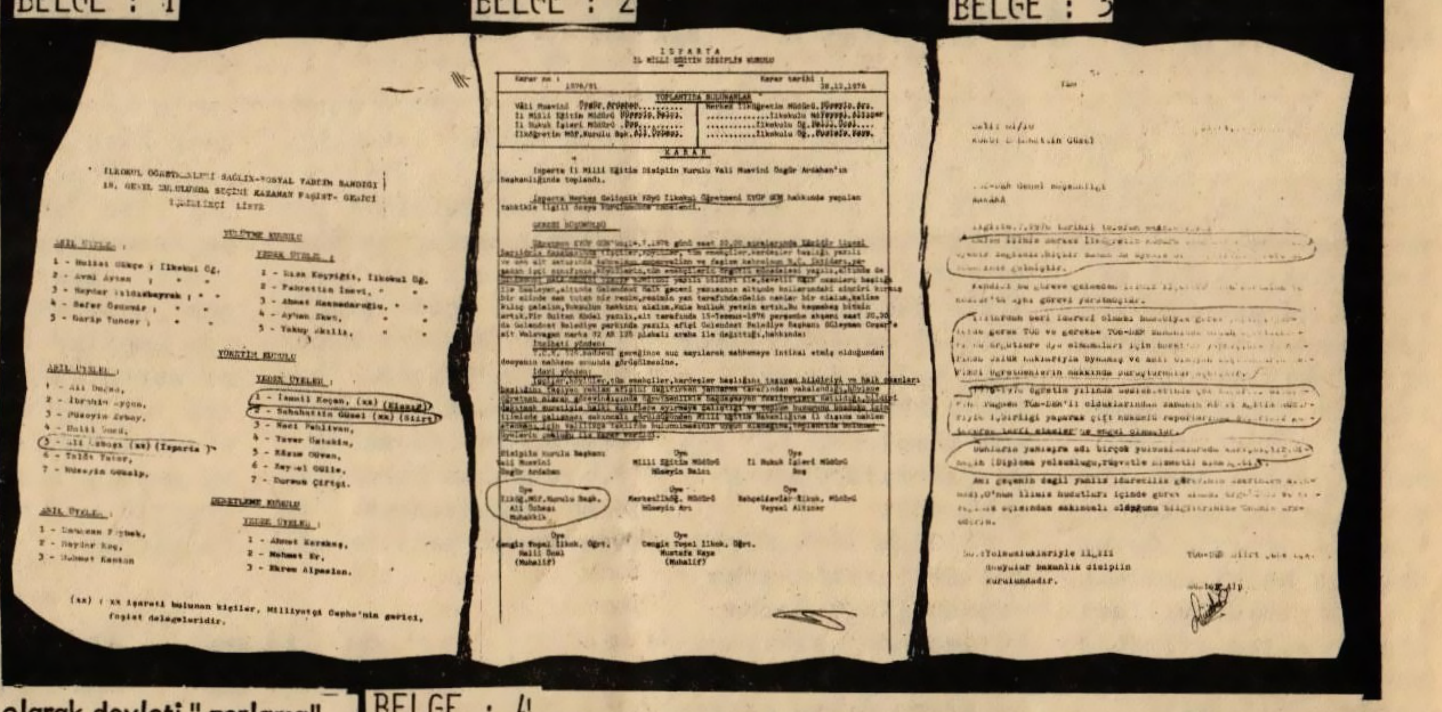
Birlik Dayanışmanın Yönetim Kurulu listesinde (Belge: 1), yer alan gericilerden Isparta Delegesi Ali Özbaşı, Isparta Merkez Gelincik Köyü öğretmeni Eyüp Gün ün "Kahrolsun emperyalizm, kahrolsun faşizm , yaşasın tüm emekçilerin örgütlü mücadelesi " ibarelerini taşıyan bir bildiriyi dağıtırken jandarma tarafından yakalanması üzerine "öğretmenlikle bağdaşmayan faaliyetlere katıldığı , halkı sınıflara ayırmaya çalıştığı ve toplumun huzurunu bozduğu" gerekçesiyle, sürgün teklifinde bulunan İl Disiplin Kurulunun kararına "İlköğretim Müfettişleri Kurulu Başkanı veMuhakkik Üye" olarak olumlu oy kullanan bir öğretmen kıyımcısıdır. (Belge:2)

Birlik Dayanışmanın Yönetim Kurulu 2. Yedek Üyesi Sebahattin Güzel, MC döneminde Siirt Merkez İlköğretim Müdürlüğüne atanmış ve halen bu görevine TÖB-DER'li öğretmenlere baskı yaparak devam eden bir gerici ve yiyicidir. Hakkında rüşvet ve diploma yolsuzluğu konularında idari soruşturma yürütülmektedir. (Belge:3)

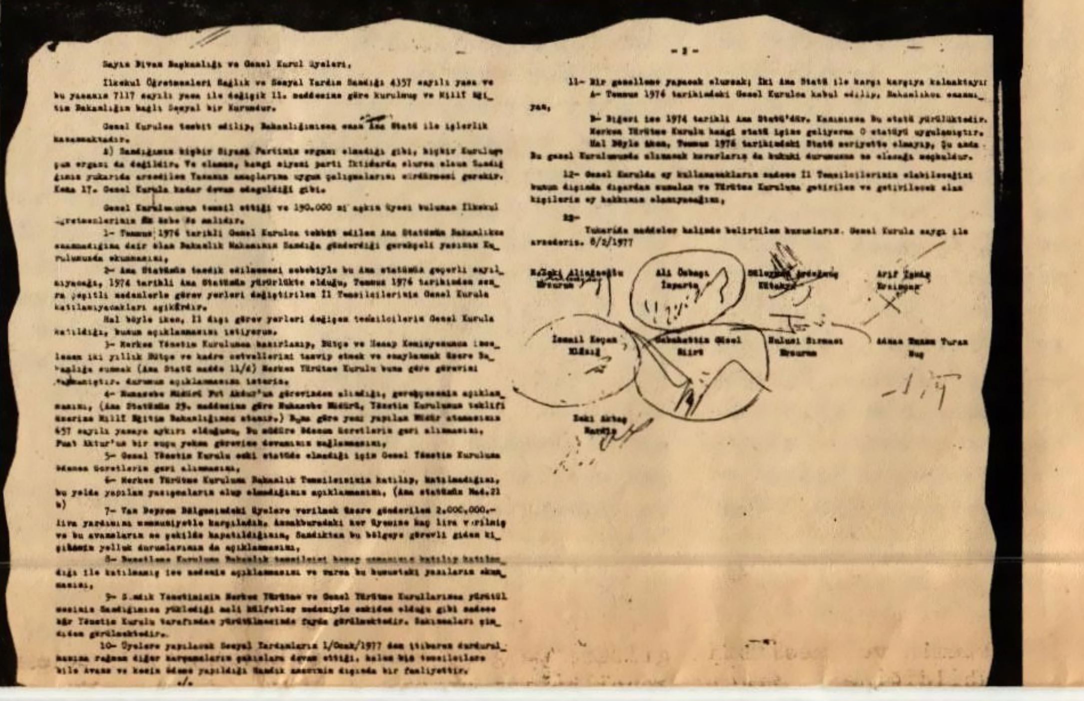
Yine Ali Özbaşı ve Sebahattin Güzel ile birlikte, Birlik Dayanışma birinci yedek üyesi Elazığ delegesi İsmail Koçan 1977 yılında yapılan Sandık Olağanüstü Kongresinde, 9 gerici delgenin yayınladığı deklerasyona imzalarını atmış kişilerdir. (Belge : 4)

Yani bu gericiler Birlik Dayanışmanın listesine, eskaza, bilgi eksikliğinden dolayı girmemişlerdir. Bu adamlar yıllardır gericilikleri tescillenmiş öğretmen kıyımcılarıdır ve Birlik Dayanışmanın listesine bile bile alınmışlardır . Hiç değilse bu olay ,4 Kongreyi yalnızca delege hesaplarının yapıldığı bir Kongre olarak görmemek gerektiğini devrimci-demokrat öğretmenlere kavratmalıdır. Sorun, iktidarda olan CHP'nin başı çektiği bir"SAĞ TEHLİKE"olarak kavranmalı ve her adım buna göre atılmalıdır .

BELGE : 1 BELGE : 2 BELGE : 3

BELGE : 4

●

TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ ÖNERİLERİ VE İŞKOLU ÖRGÜTLENMESİ

Önerilen tüzük değişiklikleri de yine bu çerçevede düşünülmeli ve "TÖB-DER'i CHP'lileştirme"politikasına hizmet etmemelidir. Tüzük, bir örgütün, örgütlenme biçimini ve işleyişini kurallara bağlar. Kamu personeli, -bu arada öğretmenler- sendikalaşma mücadelesinde nasıl örgütlenmelidirler? Bu örgütlenme, ilkin; en geniş kitleleri kucaklayabilmeli, disipline edebilmeli ve mücadelelerin de yönlendirici olabilmelidir. Sonra da, bugünden sendika gibi davranabilme yeteneğinde olan, sendikal hakların kazanılmasında işveren olarak devleti "zorlama" yeteneğine sahip, sendikal haklar kazanıldığında da yeni duruma en kolay uyabilecek bir örgütlenme olmalıdır .

Bu görevlerin yerine getirilmesinde, yalnızca örgütlenmenin biçiminin belirleyici olamayacağı açıktır. Bu en uygun biçim, en demokratik bir içerikle doldurulduğu zaman örgütümüz bu görevlerin üstesinden gelebilecektir.

Bugün dünyada öğretmenlerin bir "işkolu " olarak sendikaları vardır. Ülkemizde de öğretmenlerin bir "işkolu" olarak sendikaları olmalıdır. Ve bugün ilkel dernek biçimindeki örgütlenme, geleceğin işkolu biçimindeki sendikasının nüvesi olmak durumundadır. Ülkemizde bu işkolu "Eğitim İşkolu"dur.

"Eğitim İşkolu"; eğitim kurumlarında ve ek kurumlarında çalışan öğretmen, idareci, uzman, memur, ve hizmetlileri kapsamına alan tüm eğitim emekçilerinin örgütlenmesi olacaktır.

"Eğitim, Bilim, Kültür İşkolu" biçimindeki bir kapsam genişliği, bizce şu üç nedenden dolayı kabule şayan değildir:

Birincisi; eğitim emekçilerinin yanısıra, gazeteci, yazar, şair, tiyatrocu, saz sanatçılar, vb... tüm sanat faaliyetleriyle uğraşan "kültür emekçileri" ile her türlü bilim dalında çalışan "bilim"emekçilerini kapsamına alan bir örgütlenmenin adı "İşkolu Örgütlenmesi"olamaz. Keza (Milli Eğitim, Kültür , Gençlik-Spor vb.gibi) bakanlıklara görede örgütlenmenin adına "İşkolu Örgütlenmesi" demek güçtür. Öğretmenlerin asli unsur olmalarının yanısıra, nasıl ki uzman, memur ve hizmetlilerden yalnızca eğitim işkolunda çalışanlar örgütlenme kapsamına alınıyorsa, bilim ve kültür emekçilerinin de eğitim işkolunda çalışıyor olmaları esas alınmalıdır. Çünkü birçok bilim emekçisi, sağlık, enerji, ulaştırma vb. işkollarında çalışmaktadırlar ve bu nedenle o işkollarında örgütlenmelidirler. Yine birçok sanatcı doğal olarak örneğin Yazarlar Sendikası, Sanatçılar Birliği, Tiyatrocular Derneği vb.kendi alanlarında örgütlenmektedirler. Bütün bunları birbirine karıştıran bir örgütlenme "işkolu örgütlenmesi" olamaz. İşkoluna göre örgütlenme, örgütlenmeyi karmakarışık bir hale sokmak için değil netleştirmek için başvurulmuş bir yöntemdir. Bu tür geniş kapsamlı bir örgütlenme istisnasız bütün emekçilerin kendi sendikalarına üye oldukları, sendikaların bugünden farklı fonksiyon yürüttükleri ve devletle uyum içinde çalıştığı sosyalist ülkelerde uygun bir örgütlenme olabilir.

İkincisi; TÖB-DER " Eğitim İşkolu"ndaki örgütlenmesini henüz tamamlayamamıştır. Öğretmenlerin %50'si, eğitim işkolunda çalışanların %60 ı henüz örgütsüz durumdadır. TÖB-DER bütün örgütlenme faaliyetlerini esas olarak, " eğitim işkolu"nda çalışıp da henüz örgütsüz bulunan geniş kitleye yöneltmeli ve örgütlü üyelerinin niteliğini artırmaya çalışmalıdır.

Üçüncüsü; Türkiye' de 70 yıllık öğretmen örgütçülüğünün tarihçesine kısaca bir göz gezdirmek gerekecektir: İlk öğretmen örgütü 1900 yılında Encümen-i Muallimin adıyla kuruldu. Aynı yıl Muhafaza-i Hukuk Muallimin Cemiyeti kuruldu. 1914 yılında Ethem Nejat, Mustafa Necati ve arkadaşlarının önderliğinde Muallimler Cemiyeti kuruldu. Muallimler Cemiyeti Kurtuluş Savaşında aktif görevler aldı. 1922 yılında Türkiye Muallimler ve Muallimeler Cemiyeti Birliği kuruldu ve aynı yıl dağıtıldı. 1925 yılında çıkarılan "Takrir-i Sükun Kanunu" ile, öğretmenler 1946 yılına kadar merkezi bir örgütten yoksun kaldılar. Ancak bu arada çeşitli il ve ilçelerde tek tek muallim cemiyetleri ve lokalleri varlıklarını sürdürdü. Bu dernek ve lokaller daha sonra HALK EVLERİ içinde birleştirilecekleri gerekçesiyle resmen kapatıldılar. 1946'da Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu(TÖDMF) kuruldu. 1965 yılında TÖS-lü öğretmenlerin eline geçene kadar varlığını sürdürdü. 1965 yılında feshedilerek TÖS'e katıldı. TÖDMF'nun DP döneminde faaliyetlerinin engellenmesi ve Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenlerin kabarık bir sayıda olmaları, 1946-60 arasında bölgesel köy öğretmen derneklerinin kurulmasına yol açtı. Bunlar:

- -Akdeniz Böl.Köy Öğrt.Dern. (Yayın Organı KIRGÖZ)
- -Göller Böl. " " " (Yayın Organı DEMET)
- -Ege Bölgesi " " (Yayın Organı GAYRET)
- -İç Anadolu " . " " (Yayın Organı KIVILCIM)
- -Orta Anadolu " " (Yayın Organı ZAMANTI)

1961 Anayasasının tanıdığı sınırlı sendika hakkından yararlanarak 1965 yılında Türkiye Öğretmenler Sendikası kuruldu. TÖDMF ve hemen bütün yerel dernekleri kendine bağlayarak kısa sürede 80.000 üyeye ulaştı.

TÖS, 1971 12 Mart Muhtıra Darbesiyle kapatıldı. Aynı yıl TÖB(Türkiye Öğretmenler Birliği) kuruldu. Aynı örgüt 1972'de Dinar'da yaptığı olağanüstü bir kongre ile adını TÖB-DER olarak değiştirdi ve 1973 yılında bugünkü TÖB-DER (Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği) kuruldu.

Bu kısa tarihçe Türkiye'de öğretmen örgütçülüğünün ne kadar köklü bir geleneğe sahip olduğunu göstermeye yetiyor. Bu öğretmen örgütçülüğü her ne sebeple olursa olsun sulandırılmamalıdır ve " eğitim işkolu"nda örgütlenmenin asli unsuru öğretmen olacağından, tüzük bu anlamda yalnızca "eğitim işkolu" ile sınırlı tutulmalıdır.

Ayrıca bu durum TÖB DER'in en geniş kitleleri örgütlendirme yeteneğini de sınırlandırmayacaktır.

●

TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ ÖNERİLERİ VE ÖRGÜT DEMOKRASİSİ

Genel Merkez'in nerdiği tüzük değişikliklerinden biri de, şubelerin Genel Merkeze doğrudan bağımlılığının değiştirilmesi ve araya Merkez İl Şubeleri' nin konulmasını içeriyor. Böyle bir örgütlenme şu üç bakımdan yanlıştır:

Birincisi: TÖB-DER 'e örgütlü olarak el koymaya çalışan CHP ağırlıklı olarak il merkez şubelerinde etkinlik ve denetim kurmaktadır Sosyalistlerin etkin oldukları şubeler genellikle ilçe şubeleridir. Genellikle sosyalistlerin etkin oldukları şubeleri, ağırlıkla CHP'nin etkin olduğu il merkez şubelerine bağlamak, örgüt içinde sosyalistlerin etkinliklerinin kırılmasının ve CHP'nin denetim kurmasının, yani"TÖB DER'i CHP'lileştirme"nin tüzük hükmüne bağlanmasından başka bir şey olmayacaktır.

İkincisi; Üyelerle, hatta şubelerle genel merkez arasına sayısız bürokra

DEVAMI Sy:5 st:7'de

büyük direniş 15·16 Haziran 13

Artık gün gelmiş bıçak kemiğe dayanmıştı.15 HAZİRAN günü ilk kıvılcım OTOSAN'da başladı. 2700 kararlı işçi fabrikadan çıkarak yürüyüşe geçti

Aynı saatlerde Cevizli'de Singer işçileri de Usküdar yönünedogru yürüyorlardı. Zincirlerinden başka kaybedecek başka şeyi olmayan işçi sınıfı Kartal kavşağında önüne çıkan askeri barikatı aştı.

Bu arada Kartal bölgesinde Türk-İş'e bağlı birçok fabrika yürüyüşe katıldı. Ve Soğanlı da Demirel biraderlerin ortağı olduğu HAYMAK fabrikasının büro kısmı tahrip edildi.

Topkapı bölgesinde de Türk Demir Döküm işçileri başta olmak üzere diğer fabrikalar gün ışırken yollara düştüler...

Eyüp'ten Topkapı'ya doğru yürüyen işçiler önlerine çıkan polis barikatlarını parçaladılar, Bakırköy'den gelen işçilerle Topkapıda birleştiler. Gün Batarken "Yarın Yine Bulusalım" diye sözleştiler...

Oligarşinin yayın organları o günü böyle yazdılar

Sendikalar Kanununda değişiklik üzerine
DİSK DİRENİŞE GEÇTİ...
Ankara asfaltı kapatıldı Trenler durduruldu ve bir fabrika tahrip edildi
Demirel'in kardeşinin ortak olduğu Haymak fabrikasının bürosu tahrip edildi

Devam Edecek

FAŞİSTLER ÜNYEDEN ATILACAKTIR

Son yıllarda Ünye'de faşist hareket devrimcilerin dağınıklığı ve tutarlı bir çalışma yürütememeleri sonucu belirli bir yayılma imkanı bulmuştur...

Uzun dönem bu dağınıklık tutarlı bir önderliğe kavuşturulamadı. Varolan derneklerde bazı kimselerin yanlış ve ayrılıkçı çalışmaları azda olsa yürütülen çalışmaları hepten baltaladı. Giderek bu kimseler anti-faşist mücadele yerine sol içi mücadeleyi yürütür oldular.

Bunun üzerine ilk olarak gençlik kesimlerindeki dağınıklığa son verip, faşist teröre karşı aktif-militan eylemi örgütleyebilmek amacıyla Karadeniz DEV-GENÇ Ünye şubesi açıldı. Kısa zamanda, dernek, tutarlı çalışmaları ile gericilerin ve faşistlerin boy hedefi oldu. Üyelere çeşitli saldırılar tertiplendi. Ancak her defasında da gereken dersi alıp, inlerine çekildiler.

Son olarak da 13.7.1978 Perşembe günü akşam saat 19.00 sıralarında Dernek binasına saldırmak istediler. Ama anladıkları dilden cevap almakda gecikmediler.

Bu saldırı üzerine bir bildiri ile kamuoyunu aydınlatan Karadeniz DEV-GENÇ Ünye şubesi şöyle diyor: "Faşizme karşı mücadele kitlelerin örgütlü gücüyle başarıya ulaşabilir. Bu anlamda biz tüm demokratik kitle örgütlerini faşizme karşı mücadelede güç birliğine ve tüm halkımızı saflarımıza çağırıyoruz. Unutmamak gerekir ki, faşizmin mezarına gömülmesi işçilerin-köylülerin devrimci-demokratik iktidarıyla mümkündür.

Ayrıca bildiride saldırgan faşistler isimen teşhir edilmişlerdir: "Bu saldırganların isimleri ülkücü gençlik derneği üyeleri olarak bilinen Hasan Kenanoğlu, Harun Sarıoğlu ve İbrahim Yıldıran İsmail Lüleci, Hasan Ürer, Cengiz Güneysu ve diğer faşistlerdir.

Ünyeli devrimciler, ilerici-demokrat-devrimci emekçi halk ile omuz omuza vererek faşist hareketi silecektir.

RİZE VALİSİNİN OYUNLARI

Bir süre önce öğrencilerin yaptığı miting sonrası gerekçesiz bir biçimde Eğitim Enstitüsünü kapattıran Rize valisi yeni oyunlar tezgahlamaktadır. Bir yandan ilericilere hoş görünebilme öte yandan da alabildiğine faşistleri koruma anlayışı ile yola çıkan vali, devrimci hareketimizin gelişimini durdurma hevesindedir. Bu özlemi, onu Eğitim Enstitüsünde ne pahasına olursa olsun faşistleri okutmak anlayışı ile hareket etmeye zorlamaktadır.

Okulun kapatılmasına paralel olarak okul müdürünün görevden alınması, bazı öğretmenlerin sürgün edilmesi öğrencilerin okuldan uzaklaştırılması valinin oyunlarının ikinci kısmını oluşturmaktadır.

Aynı vali, silahlı "ülkücüleri" serbest bırakan polis memurlarını açığa bile almaya gerek görmemiştir.

Aynı vali iki kez silah yakalatmaktan sanık ülkü ocaklının serbest bırakılmasına (polisleri şahitliğe göndermiyerek) yardımcı olmuştur.

Aynı vali çayelindeki faşist saldırıları seyretmekle yetinmiştir.

Rize'de iki yere (devrimcilerin kaldıkları evlere) koyulan bombaların failleri ellerini sallayarak gezerken; CHP dışındaki sol'a" karşı tavır alabilmek için olmadık oyunlara girişmiştir. Devrimci-Demokratik Kitle örgütlerinin kapatılması herhalde gündemindedir.

Sınıf uzlaşmacısı politikalara karşı mücadele de bütün kararlılığı ile sürmektedir; sürecektir. Mücadeleyi durdurmaya Rize valisinin ve oligarşinin gücü yetmeyecektir.

İNGİLTERE'DE IRKÇILIK

Baştarafı: Sy:3 St:9

şılaşırsınız. Saldırıya uğradığınızda hakkınızı aramaya kalkacak olursanız, hakim sizden, bir İngiliz'den istediğinden çok fazla delil isteyecektir. Çoğu halde zencilerin sözlerine inanmazlar"

Nijeryalı avukat, İngiltere'deki yasal sistemin ve meclisin alabildiğine ırkçı [illegible] avukatların örgütlenmesinin önüne bir sürü engel konduğunu sözlerine ekliyor.

Tüm bu ırkçı baskılar, zencilerin haklarını korumak için örgütlenmelerini engelleyemiyor.

İlk örgütler, iki emperyalist paylaşım savaşı arasında, Londra'da kurulmuş. Bugün de bu örgütler gelişiyor.

Afrikalı öğrenciler Birliği bunlardan biri. Anti-emperyalist, ırkçılığa karşı olan bu örgütün birçok üyesi polis gözetiminde Yönetim Kurulu üyeleri de sık sık sorguya çekiliyorlar.

Diğer bir örgüt, Afrikalı Yazar ve Gazeteciler Birliği. Zencilerin sorunlarını dile getiren zenci gazeteci ve yazarların haklarını koruyor Hapishanedekilerin serbest bırakılması için mücadele ediyor. Örneğin; bu mücadeleler sonucu Nijeryalı romancı Buchi Emecheate'nin romanının basılmasını sağlamışlar. Romanın ismi "II. sınıf vatandaş" konu İngiltere'de yaşayan Afrikalıların zorunları.

Zenciler bir yandan da faşist ulusal cephe partisinin saldırılarına karşı örgütleniyorlar. Muhafazakar parti'nin ırkçılık sorunu karşısındaki tutumu ise çok kaypak. Çünkü yıl sonunda seçimler yapılacak ve işin içinde ırkçıların oylarından pay almak var.

Özetlersek, zenciler ve diğer azınlıklar İngiltere'debu pek bol olan (!) esitlikten, özgürlükten paylarını alamıyorlar

Dost, düşman iyi bilsin ki; Ezilen halklar gerçek özgürlüğün eşitliğin ne olduğunu göstermek için kanı, canı pahasına savaşıyor, savaşacaklar.....

I. Emperyalist paylaşım savaşı sırasında çok sayıda zenci silah fabrikalarında çalıştırılmak üzere İngiltere'ye getirildi. Bu Afrikalılar, İngiltere'deki ilk zenci işçilerdi.

1960 larda Afrika ülkelerinin çoğunun sömürge statüsünden kurtulmaları ile İngiltere'ye göç eden zenci sayısı arttı. [illegible] Bu dönemden sonra bir çok zenci öğrenci olarak gelmeye başladılar. Ama pek çoğu yasadışı olarak İngiltere'de kalıyor, iş aramaya başlıyordu.

1971 de İngiltere'de yaşıyan 164.000 zenciden ancak 70.000 inin işbulabildiği göz önüne alınırsa, Afrikalıların çoğunun hayatının bir trajedi olduğu ortaya çıkar.

Kapitalizmin bunalımlarından en fazla etkilenenler yine zenciler. Örneğin, Liverpool'un ekonomik olarak gerilemesi ile bu şehirdeki fabrikalarda çalışan işçilerin büyük bir kısmını oluşturan zenciler yıkıma sürüklendiler. İştenatıldılar, yoksulllüğa, sefalete terkedildiler.

Zenciler için eşitsizlik hayatın her alanında varlığını sürdürüyor. Eğitim sistemi bunlardan biri.

Afrikalıların çoğu, yüksek eğitim masraflarını karşılayabilmek için, aynı zamanda bir işte çalışıyorlar Sonuç; eğitimlerinin yıllarca sürmesi, bir sürü paranın emperyalistlere akması. Çocuklarını İngiliz ailelerinin yanına vermek zorunda kalmaları çeşitli anlaşmazlıklara herşeyden önemlisi çocuğun normal koşullar altında yetişememesine yol açıyor.

Zencilerin, evlilik alanında karşılaştıkları çeşitli yasal zorluklar var. Kendi geleneklerine, kanunlarına göre evlenmelerine İngiliz yasaları izin vermiyor ve doğan çocuk gayri-meşru sayılıyor.

Eşitsizlik sanat için bile geçerli.

Nijeryalı bir avukat olan Emeha Ezedınma'nın sözleri hayli ilginç. Şöyle diyor Afrikalı avukat: "Eğer zeki iseniz, zenci ve yabancı iseniz her türlü engellemeylekar

Erfelek Kaymakamının marifetleri

Sinop'un Erfelek kazasında kurulu bulunan demokratik kitle örgütleri ortak bir bildiri yayınlayarak son siyasal ve ekonomik gelişmeleri halkımıza açıklamak istemişlerdir. Ancak bu çaba, heryerde olduğu gibi gerici güçler tarafından engellenmek istemiştir. Önce kaymakam 'alındı belgesi' vermeyeceğini böyle bir zorunluluğu olmadığını ifade etmiştir. Oysaki dernekler önceden izin almadan bildiri yayınlayabilirler ancak bunu ilgili makamlara haber verirler. Bu makamlar da, böyle bir bildirinin dağıtılacağının kendilerine haber verildiğini belirtmek için 'alındı belgesi' vermek zorundadırlar. Ama Erfelek kaymakamı o kadar ileri gitmiştirki, hakim sınıfların kendi koydukları kanunları bile ayak altına almaya çalışmaktadır

Bu engellemeye rağmen bildiri dağıtılmıştır. Bunun üzerine kaymakam bildiri okuyan 6 kişiyi aldırmıştır. Ancak devrimcilerin tavrı yine kesin olmuştur. Bu kararlı tavrı gören kaymakam, gözaltına aldırttığı kişilere "bir yanlışlık olmuş kusura bakmayın. Bunu da kimseye anlatmayın" demiştir.

Ancak devrimciler kaymakamın hem bu tavrını hem de daha önceleri sergilediği halk düşmanı birçok tavrını halka anlatmışlar, onun gerçek yüzünü açığa çıkarmışlardır.

MC zamanında olduğundan daha fazla bir şekilde demokratik hakların gaspedilmeye çalışılmasının ufak bir örneği olan bu davranış, hükümetin genel politikasından cesaret alan faşistlerin marifetidir.

Ülkemizin bağımsızlığı, halklarımızın kurtuluşu için mücadele eden devrimciler olarak bu tavırların karşısında her zaman dikileceğiz.

İSCİ SINIFI KÖLELİK

BAŞTARAFI: Sy;1, st:3

rini suçluyorlar.

DİSK Başkanlar Konseyi toplantısında konuşan ilerlemeci Türkler kölelik belgesine karşı aktif ve kararlı tavır önermek yerine bu kölelik belgesini dayatan hükümetle mücadele etmeyi önermek yerine kölelik belgesinden haberi yokmuşcasına davranmaktadır. "Hükümetle ilişkileri zedelememekten" dem vurmaktadır. Bu davranışıyla da revizyonizmin yüzünü ortaya koymuştur.

Yine aynı toplantıda Genel-İş sekreteri Andaç kölelik belgesine karşı aktif mücadeleden bahsetmek yerine "CHP ile DİSK'in sıcak ilişkileri yürütme kurulunun boyutlarını aşar" diyerek bu işi başka kurullara yüklüyerek kölelik belgesine yeşil ışık yakmaktadır.

OLEYİŞ sendikası Genel Sekreteri Nusret Aydın ise "Toplumsal Anlaşma denen şeyi Ecevit'in bir ücret manevrası olarak görmüyoruz" diyerek açıkça kölelik belgesini kabullendiklerini beyan etmiştir.

İşte DİSK içindeki durumun tablosu budur. DİSK yönetimi bu gün kölelik belgesine zımni olarak yeşil ışık yakmaktadır. CHP, TÜRK-İŞ ve DİSK yönetimi işçi sınıfına karşı birleşmektedir. DİSK yönetimi işçi sınıfını bir oldu bittiyle karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır.

Proletarya sosyalistleri bu durumu yeni kavramadılar. Bunu çok önceden gördüler ve sınıf uzlaşmacılarını teşhir ettiler. Attıkları her adımı dikkatle izlediklerini ve oldu bittilere müsaade etmeyeceklerini açıkladılar.

CHP, TÜRK-İŞ ve DİSK yönetimine bir kez daha söylüyoruz. İşçi sınıfı bu kölelik belgesine hayır diyecektir. Bu belgeyi yırtıp atacaktır. 1970 Haziranında kendisine yönelen saldırıyı püskürtmesini bilen işçi sınıfı bu saldırıyıda püskürtecek güçte ve kararlılıkta olduğunu yüzlerce kez ispatlamıştır yine ispatlayacaktır.

TOPLUMSAN İHANET ANLAŞMASINA KARŞI PROTESTOLAR SÜRÜYOR

—ANKARA

Ankara'da 10 kuruluş, [illegible] oligarşinin umudu CHP hükümeti ile, Amerikancı sarı sendika Türk-İş arasında imzalanan anlaşmayı yaptıkları basına açıklama ile protesto etmişlerdir. Tüm-Döküm-İŞ sendikası, Tüm Zer-Bank-Der, Tüm Or-Der, Enerji-Der, PTT-Der Devrimci Belediye Memurları Derneği, Sanatçılar Birliği Derneği, ADKD DEV-GÖR, DEV-LİS yaptıkları açıklamada:

"Bizler tüm ilerici, yurtsever, devrimci ve demokratik kitle örgütlerini reformist CHP hükümetinin Türk-İŞ'le imzaladığı işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlüklerini yok etmeye yönelik olan bu anlaşmaya karşı aktif bir şekilde direnmeye ve bu konuda açılan tüm çalışmalara katılmaya çağırıyoruz" demişlerdir.

MADEN-İŞ 4. BÖLGEDE

BAŞTARAFI: Sy:1, st: 7

Bütün bunlar bize şunu gösteriyor ki ilerlemeciler herşeye rağmen saltanatlarını sürdürmeye, tekkelerini elde tutmaya kararlılar. Fakat onların bu yanlış hesabı proletarya sosyalistlerinin öncülüğündeki geniş işçi kitlesinin mücadelesi [illegible] ile bozulacaktır. Yönetimdeki sendika ağalarının, sınıf uzlaşmacılarının sultası yıkılacaktır.

Sosyalist işçiler sendikalarını kendileri yönetecektir. Seçimlerde bu anti-demokratik uygulamayı protesto etmek, en geniş işçiye oynanan oyunları anlatarak teşhir etmek proleter devrimcilerinin görevidir.

Maden-İş 4. bölge muhalefeti ise bugün hala örgütlenmiş, tutarlı bir yapıya kavuşmuş değil. Geçen sayıda belirttiğimiz gibi muhalefet tam bir mevlana tekkesi görünümünde. Bunun sonucu olarak da bu cemaatin içinde birbirine "Maocu bozkurt" ve "Sosyal faşist" diyen siyasi hareketler bir araya geldiler. Tabii ki böylesi bir muhalefet uzun vadeli, sağlıklı bir muhalefet olamazdı, olamadı da. Seçim öncesi veto edilen hangi adayın isminin yazılarak sandığa atılacağı konusundaki anlaşmazlık muhalefeti iflas noktasına getirdi.

Bu aşamada yapılacak iş seçim sonrası bölgede yer alan siyasi gruplaşmalar içinden sağlıklı işleyen bir muhalefet örgütlenmesi yaratmaktır. 4. bölgede bu dönem ve önceleri yapılan girişimlerin de ışığında bir muhalefet örgütlemek. Şu bir gerçektir ki muhalefetin gücü kalabalık olmasında değil, sağlam ilkeler doğrultusunda örgütlü ve uyumlu çalışmalarında yatar. Görevimiz böylesi bir muhalefet örgütlenmesini yaratmak için çalışmaktır.

ANTİ-DEMOKRATİK TÜZÜĞE KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM! SOSYALİST İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

YAVUZ MAHALLESİ

BAŞTARAFI: Sy:1, St·4'de

ve onları evlerinden çıkartarak yöreden atmayı birkaç kez denemişlerdir. Yavuz Mahallesi sakinleri gazeteleri KURTULUŞ'tan sorunlarının tüm Türkiye emekçilerine iletilmesini istemişler ve tüm emekçilerinde onlara destek olmalarını dilemişlerdir. Ayrıca EMEKÇİ-DER Mahmutbey şubesi'de Yavuz Mahallesi halkının yanında sonuna kadar mücadele edeceğini belirtmiştir.

● YEŞİLBAĞ'DAKİ GELENEKSEL SÜNNET DÜĞÜNÜ VE ŞENLİĞİ YAPILDI.

Yeşilbağ Turizm ve Güzelleştirme Derneğinintertiplediği sünnet düğünü ve şenliği cumartesi gecesi yapıldı. 47 işçi, emekçi çocuğunun sünnetinden sonra yapılan gecede bölgenin kendi ozanları devrimci türküler söylediler. Gene bölgenin devrimci gençleri "memur bey" isimli kapitalizmin pisliklerini sergileyen bir piyes oynadılar. Merhaba Tiyatro topluluğu, Sinem Bacı, ve Aşık İhsani'de gecede yer aldılar. Yeşilbağ'lı devrimcilerin önderliğinde yapılan geceye 800 civarında işçi emekçi katıldı. Dernek adına konuşan arkadaşlar Yeşilbağ'da gittikçe gelişen devrimci potansiyeli durdurmaya kimsenin gücünün yetmeyeceğini belirttiler. Tam bir disiplin içerisinde geçen gece geç saatlerde sona erdi.

DEVRİMCİ BİR ANAYA YAPILAN İŞKENCE

Ankara'nın Keçikıran semtinde bugüne kadar olagelen azgınca işkencelerin biri daha sergilendi.

Keçikıran'da oturan ve Ankara Devrimci Kadınlar Derneğiyle ilişkiye geçmiş olan bir anamıza iki gün önce polisler söylenemiyecek derecede iğrenç işkenceler yapmışlardır.

Devrimci bir arkadaşımızın anasını evden sürükleyerek çıkaran polisler daha sonra Mamak karakoluna gitmişlerdir. Karakola getirilen anamıza polisler arazca küfretmişler, dayak atmışlardır. Suçununne olduğunu dahi bilmeyen anamız sivil polisler tarafından çeşitli aşağılayıcı hakaretlere maruz kalmıştır.

Halkın umudu olduğunu iddia eden ve bu umutlarla işbaşına gelen CHP'd öneminde bu ve buna benzer olaylar devamlı artış göstermektedir. Bu dönem boyunca devamlı olarak ilerici, devrimci arkadaşlara yapılan işkenceler artık analarımıza kadar gitmiştir. Bunun en açık örneğide gözlerimizönünde açıkça durmaktadır.

Mamak karakolunda dövülen ve işkence gören anamız daha sonra 2 şube müdürlüğüne götürülmüştür. 2. şubede de dövülmeye ve haraketlere devam edilmiştir. Polislerin devamlı surette sormuş oldukları "Oğlun nerede?" sorusu ise cevapsız kalmıştır. Teyzenin oğlu devamlı olarak faşistler ve polisler tarafından aranmakta ve rahatsız edilmektedir. Bunların amacı açıkça ortadadır. Polisler soruları cevapsız kalınca bu defa anamızın ağzından elektrik vermişlerdir. Anamızın midesinin bulanması ve bayılması üzerine getirip evine atıp dönmüşlerdir.

Artık CHP'nin bir umut olmadığını anlayanlar kurtuluşlarının yolunuda görmektedirler. Kurtuluşları yolunda herşeyi göze alarak yürümektedirler. İşkence ve korku şimdiye kadar nasıl yıldırmadıysa bundan sonra da yıldıramayacaktır ANALARIMIZI.

BOYABAT'TA DEVRİMCİ MÜCADELE ENGELLENEMEZ

Kastamonu Halkevi şubesinin faşistler tarafından bombalanması sırasında öldürülen devrimci Hakkı Halepli'nin cenaze töreni etkin bir anti-faşist gösteri oldu.

Kastamonu'da ilk siyasi cinayet olması ve faşizme karşı mücadelenin genel olarak geri olması cenaze töreninin önemini arttırmıştır. 3000 dolayında ilerici, devrimcinin katıldığı törende anti-faşist sloganlar haykırılmıştır.

Bu arada proletarya sosyalistlerinin Boyabat'tan otobüs ve kamyonlarla gelerek törene katılmaları engellenmeye çalışılmıştır. Polis ve jandarma 19 arkadaşı Taşköprü'de gerekçesiz olarak gözaltına almıştır. Mahkeme kararına rağmen faşist savcı ve karakol çavusu arkadaşları salıvermemiş, gözaltına alınanlardan 2 kişi ertesi günü akşamınadek karakolda tutulmuşlardır. Tüm bu engellere rağmen prolatarya sosyalistleri göstериye en geniş ve etkin bir şekilde katılmışlardır.

ABD. İRAN...

Baştarafı: SY:3 St:7

bir askeri bölge durumuna getirmiştir. Ülkenin ulusal bağımsızlığı için başlıca sürekli tehlikeli olan da işte bu durumdur. ABD emperyalizminin bu ülkeyi bir barut fıçısı durumuna getirmesinin nedeni 1921 yılına kadar dayanır. 1921 yılında Sovyetler Birliği'yle İran arasında bir anlaşma imzalandı Bu anlaşmaya göre İran, kendi toprakları üzerinde yabancı bir üs kurulmasına hiçbir şekilde izin vermeyecekti. Bu anlaşmada, Sovyetler Birliği üs kurabilecek, bölgedeki güçler dengesini sağlamak için gerekirse İran'a asker gönderebilecekti. Fakat geçen zaman içerisinde bunun tam tersi bir durum oldu. İran'da yönetim değişti ve değil üs kurmaya izin vermemek, kısa bir sürede ülkenin tamamı ABD emperyalizminin geniş bir üssü durumuna getirildi. ABD emperyalizminin bölgedeki politikası zaten bunu amaçlıyordu.

1973 den bu yana İran'daki durum son derece ağırlaşmıştır. Milyonlarca köylü, köylerini terk etmiş ve kırsal alan alabildiğine ıssızlaşmıştır. Fiyatlar %30 oranında daha da artmıştır. 1977'de tarımsal ürünlerin %60 ını ithal etmek durumunda kalmıştır. Yıllardan beri "ak devrim", "toprak reformları" ve "yeni bir Japonya: İRAN" teraneleriyle durum gizlenmeye çalışılmaktadır. Bugün İran'daki halklar acı ve acı olduğu kadar da katı bir gerçekle karşı karşıya bulunuyorlar. Ülkedeki demokratik güçler Şah rejimine karşı mücadeleden başka bir kurtuluş yolu olmadığının bilincine varmışlardır.

İran'daki bu genel hoşnutsuzluk ve bunalım ABD emperyalizminin dikkatinden kaçmamış, hemen harekete geçmesine neden olmuştur. Ülkeye danışmanlar gönderilmiş, durum değerlendirilmesi yapılmış, İran'daki rejimin kalıcılığını sağlamak için gizli bir takım girişimlerde bulunulmuştur. Çünkü ABD emperyalizmi için İran, hem pazar açısından hem de ülkenin stratejik konumu açısından son derece önemlidir. Fakat henüz ABD emperyalizmi İran'daki bunalıma kendi politikasına uygun bir çözüm yolu bulamamıştır. Ama İran'daki ilerici güçlerin mücadelesi gün geçtikçe geniş boyutlara ulaşmakta, başta Şah olmak üzere ABD emperyalizmini kuşkuya düşürmektedir.

TÖB-DER

Baştarafı: Sy:4 St:10

tik kademeler konulacak, ve bu bürokratik örgütlenme, merkezi örgütlenmenin taşıdığı canlılığı hantallığa ve çokbaşlılığa dönüşecektir. Örgüt masraflarını arttıracaktır.

Üçüncüsü; Böyle bir örgütlenme seçilmiş delegelerin sayısını azaltırken, doğal delegelerin sayısını arttıracaktır Bugün 35 olan doğal delege sayısı 140'a çıkarken, 800 olan seçilmiş delege sayısı 320'ye düşürülecektir. Böylece bir doğal delege 25 seçilmiş delegeye karşılık düşüyorken, değişiklik halinde bir doğal delege üç seçilmiş delegeye karşılık düşecektir. Böyle bir işleyişte demokratiklik aramak mümkün değildir. TÖB-DER'e örgütlenme ve işleyiş bakımından canlılık kazandıracaktek şey, demokratik-merkeziyetçilik ilkesinin doğru bir biçimde hayata geçirilmesidir. Yoksa bürokratik ve maksatlı bir örgütlenme yapısı kurmak değil.

SONUÇ

Buraya kadar anlattıklarımızdan çıkarılacak sonuç, dördüncü olağan kongrede Devrimci-Demokrat Öğretmenlere düşen görevleri ve ülkemizin bugünkü siyasi koşullarında 4. Olağan Kongrede DEVRİMCİ TAVIR'ın ne olduğunu ortaya koyacaktır.

-Sarsılan örgüt bütünlüğünü korumak ve eğitim emekçilerinin örgüte güvenini daha da sağlamlaştırmak;

-TÖB-DER'e çöreklenmek isteyen "sağ tehlike"yi bertaraf etmek ve CHP'nin ve "Birlik ve Dayanışma Grubu"nun hesaplarını bozmak,

-Emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı mücadelede örgüt olarak görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmek,

-Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı'mızı söke söke almak için, birleştirilmesi mümkün bütün güçleri, ilkeler ve program temelinde birleştirmeye çalışmak, bugün demokratik öğretmen hareketinin esenliği bakımından güncel devrimci bir görevdir.

Bu birliği sağlamak; sekter, dargrupçuluğu, büyüklük hastalıklarını aşmakla, abartmalı delege hesaplarından kurtulup, tehlikenin ciddiyetini kavramakla mümkün olabilir.

Proleter-sosyalist öğretmenler; bu ciddi tehlikeyi kavratmalı ve hayati bir zorunluluk halini alan bu birliğin mimarları olmayı bilmelidirler.

TÖB-DER'İ BURJUVAZİNİN KUYRUĞUNA TAKTIRMAYACAĞIZ! YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ DEMOKRATİK BİRLİĞİ! YAŞASIN TÖB-DER!

FAŞİST KAMPLARI

BAŞTARAFI: Say: 1 St:9

faşizme karşı - tutarsız da olsa, sınırlı da olsa mücadelesinden yararlanmakta, CHP'yi daha fazla faşizme karşı mücadele etmeye zorlamaktadırlar. Ama proleter sosyalistler, faşizmin kesin yenilgisi için hiç bir zaman CHP'ye bel bağlamamakta; faşizmin bir daha tehlike olmamak üzere mezarına gömülmesinin ancak anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devriminin zaferiyle sağlanabileceğinin bilincindedirler.

TÜRKİLİ GREVİ...

BAŞTARAFI: Sy:1, st:8

delesinin somut bir örneği olduğunu biliyorlar. Türkili grevcilerinin kararlılığı Bartın'da sarı sendikalar çemberi içine hapsolmuş Bartın'lı işçilere örnek olacaktır. Bartın'da sarı sendikalar çemberi mutlaka kırılacaktır.

● FERMAK İŞÇİLERİ TÜM DÖKÜM-İŞ'TE ÖRGÜTLENDİ.

Yeni yol, Ayazağa köyü/Maslakta kurulu FERMAK Makine San. adlı işyerinde çalışmakta bulunan işçiler bundan bir süre önce TÜM DÖKÜM-İŞ sendikasında örgütlendiler. Sendika, büyük bir titizlik içinde örgütlenmeyi sürdürerek yetki alıp, işverene toplu sözleşme çağrısı yaptı. İşveren bir taraftan sendikaya, işyerini kapacağını fakat anlaşabilirsek anlaşırız diye ikili oynayıp bir taraftan işçilere sendikadan istifa edin ne isterseniz veririm diyerek, işçileri sıkıştırmaktadır. En son 1/8/1978 günü yaşları 13-14 arası olan işçileri toplayarak burayı kapatacağım tazminatlarınızı alıp gidin diye sıkıştırınca işçiler bizim gırtlağımızıda kes sen biz çıkış imzalamayacağız gidin sendikayla konuşun diye diretmişlerdir. Bunun üzerine işveren ertesi gün işyerini kapatarak jandarmaya da haber vermiş, işyerini kapatacağım fakat işçiler işyerini boşaltmıyor bana karşı eylem yapacaklar diye yalan söyledi. Jandarmalar işyerine gelip işçileri zorla çıkartmaya kalkmışlardır işçiler çıkmayınca jandarmalar üzerine saldırıp işçileri dövmüş ve bu duruma müdahale eden sendikanın genel sekreterini tutuklayıp götürürlerken köyün yaşlıları- gençleri ve aralarında muhtarında bulunduğu bir grup olaya müdahale ederek jandarmaya engel olmuşlardır. İşçilerin kararlı mücadelesini gören işveren aracılar sokarak durumu düzeltmeye çalışmaktadır. Fermak işçileri bütün baskılara rağmen sendikamızın öncülüğünde mücadele edeceklerini belirtmişlerdir.

OKUYUCU MEKTUBU

KOOPERATİFÇİLİK

● DEVRİMCİ GÖREV HALKIN ÖRGÜTLENMESİ

● "ÖRGÜTLÜ HALK HİÇBİR ZAMAN YENİLEMEZ.

HER İNSANIN ırk, cins, dil, din...ayrıcalığına bakmadan insanca yaşaması için mücadele vermek, böyle bir düzeni, böyle bir dünyayı gerçekleştirmek için savaşmak, İNSAN OLANIN GÖREVİDİR.

Köleliğin, açlığın, yoksulluğun, savaşın.. nedeni olan KAPİTALİST EMPERYALİST sömürü yok olmadan, insanlığın kurtuluşu olamaz.

Kapitalist, emperyalist sömürü düzeninde; devlet, kanunlar, madenler herşey PATRONLARIN, AĞALARIN, BEYLERİN...(BURJUVALARIN) kârı ve zevki için çalışır.

Bu sömürüye de, köleliğede ancak herşeyi yaratan işçiler, köylüler, tüm çalışanlar (HALK) son verir.

Ancak işçi sınıfının önderliğinde örgütlü halk kapitalist emperyalist sömürüyü yıkabilir.

İşçi sınıfı gerçekpartisini oluşturunca parti öncülüğünde: Yoksul köylülerin, aydınların Gençliğin, Tüm çalışanların örgütü-işçi sınıfı partisinin öncülüğünde TÜM ÖRGÜTLÜ HALK sömürüyü yıkacaktır.

Devrimci Görev: Parti oluşturmak, Sömürüye karşın yolunu göstermek, İşçiler sendikalarında, köylüler kooperatiflerinde, Memurlar derneklerinde, Gençlik, örgütlerinde.

Esnaf ve zanaatkârlar kooperatiflerinde

Tüm çalışanlar örgütlerinde

İşsizleri, yoksulhalkı sağlıklı bir şekilde, sömürüye karşı örgütlemek devrimci görevdir.

BİR ÖRNEK:

Kooperatif olmayan bir köye kooperatif kuralım. Köylüyü eğitelim, kooperatif bir okul olsun. Köylüye gerçekleri gösterelim. Sömürüye karşı savaşmasını öğretelim. Ve üst örgüte üye olalım.

Günümüzde her alanda halkı örgütleme çalışmasına girelim.

ÖRGÜT (kooperatif) kişisel çıkarlar için sömürü düzenine hizmet için çalışırsa, devrime ihanet içindedir. Sömürü düzenine karşı savaş vermezse zaten devrimci olamaz örgütleri sömürü düzenine karşı savaşan örgütler haline getirmek için mücadele etmeliyiz.

Şirket, fabrika..... Patrona kâr için çalışır.

Kooperatif ise, üyelerine hizmet götürmek için çalışır. Bu sömürü düzeninde, şu günlerde kooperatifin yapacağı işler:

1. Tüm üreticinin ürününü gerçek fiyatıyla pazarlamak (Satmak)

2. Tüm üreticilerin ihtiyaçlarını aracısız tek elden üreticiye ulaştırmak

Kooperatif bu gibi çalışmalarında devletten yardım görürse, başarıya ulaşabilir. Onun için CHP nin kimden yana olduğunu zaman gösterecektir.

Halktan yana mı? Parababalarından yana mı?

Halkın örgütü, yoksul köylülerin örgütü olan kooperatiflere karşı tavrı ne olacaktır CHP'nin? Bunu dazaman gösterecektir.

İşçi sınıfının öncülüğünde, yoksul halkın, yoksul köylülerin desteğinde verilen devrimci mücadelede kooperatiflerin yeri:

Devletin, fabrikaların, madenlerin, tarlaların...herşeyin patron ve ağalara kâr için çalıştığı, halkı yoksul bıraktığı sömürü düzenine karşı kapitalist, emperyalist sömürüye karşı kooperatiflerin devrimci savaş vermeleri gerekir...

Sevindirici bir örnek (tek bir köy olsa bile) köylü toprağını herşeyini kooperatife vermiş, ortaklaşa herkes çalışıyor, üretilen ürünü eşitçe paylaşıyorlar.

Devrimci mücadelede kooperatiflere sahip çıkmalıyız. Kooperatiflerin devrimci mücadelede yerini alması için kesin ve kararlı mücadele vermeliyiz. Zaten ekonominin ayarlanmasında kooperatifin yeri büyüktür.

Devrimciler bu alanda görev başına....

Yozlaşmış, kişilere mevkii ve vurgun alanı olan kooperatifleri devrimciler ele geçirmek için elinden geleni yapmalıdırlar. Halkı yoksulluğa, açlığa, köleliğe, kötü yola, ölüme terk eden sömürü düzeninin sadık bekçilerinden hesap sorulacaktır. İşçi sınıfı bilimi bunu böyle ispatlıyor.

Devrimci mücadele yerine göre çok büyük fedakârlıklar ister. Fedakârlık edemezsek zaten devrimci olamayız.

Devrimci mücadeleden korkulmaz. Fakat günün şartlarına göre çok uyanık olmalıyız. Durmadan çalışmalıyız Halkı örgütlemeliyiz. Herşey Bilimsel Sosyalizm doğrultusunda olmalıdır.

Tüm bozuk düzene rağmen, tüm bozuk yöneticilere rağmen, sömürü düzeninden nasibini alıp, sömürünün olmadığı düzenden korkanlara rağmen, diğer halk örgütleri gibi Demokratik Halk Kooperatifleride bilimsel olarak devrimci saflara geçecektir. Halkın sayesinde, devrimci arkadaşların sayesinde. Çünkü; işçi sınıfı bilimi bunu böyle ispatlıyor.

Kardeşler, günümüzde her alanda devrimci mücadeleyi hiçbirşeyden korkmadan hızlandıralım. Örgütlenelim. Kesin ve kararlı bir şekilde...

DEVRİMCİ SELAMLAR
Rahmi ÖZKAN
Köy-Koop çalışanı

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için: M. Mevlut Kaptan,
Posta çeki no:109207

BASILDIĞI YER:
DAILY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - ANKARA

Yönetim Yeri: İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA

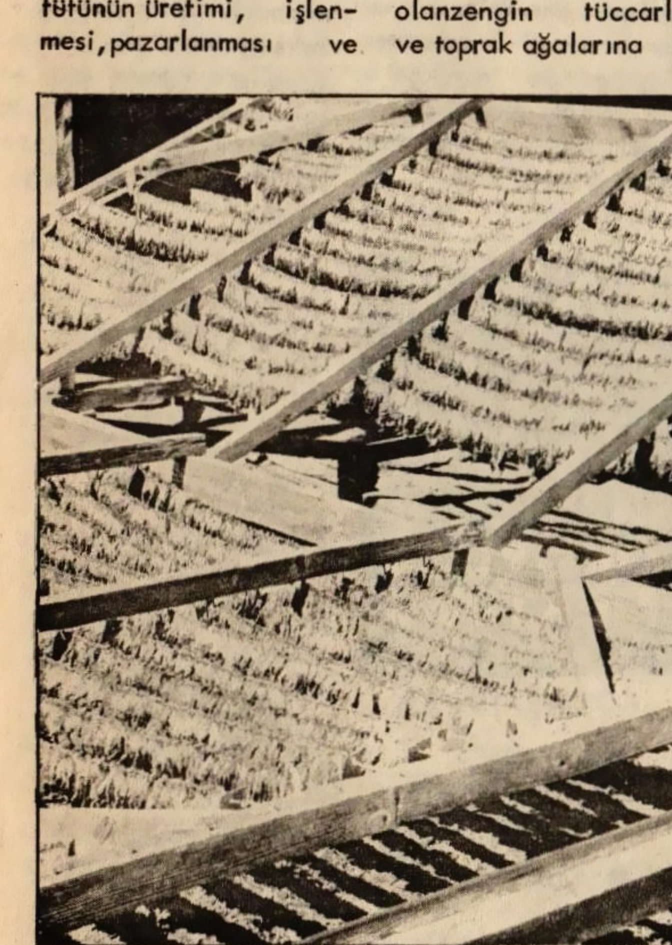
OLİGARŞİ TÜTÜN ÜRETİCİLERİNİ SÖMÜRÜYOR

KAPİTALİZMİN TEKELCİ AŞAMASI OLAN EMPERYALİZM DÖNEMİNDE PROLETARYANIN YANINDA KÜÇÜK ÜRETİCİLER DE TEKELCİ SERMAYENİN SÖMÜRÜSÜ ALTINA GİRERLER. BU SÖMÜRÜ PAZARDA SERBEST REKABET YERİNE TEKELCİ İLİŞKİLERİN KURULMASIYLA GERÇEKLEŞİR. TEKEL, EKONOMİK VE BUNDAN KAYNAKLANAN SİYASİ GÜCÜ SAYESİNDE UCUZA ALIP PAHALIYA SATAR. SÖMÜRGE VE YARI-SÖMÜRGE ÜLKELERİN GENİŞ KÜÇÜK ÜRETİCİ KESİMLERİ DE BU EMPERYALİST TEKELLERİN AYNI SÖMÜRÜSÜ ALTINDADIR. BUNA SOMUT ÖRNEKLERDEN BİRİ DE EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİNDEN OLUŞAN TÜRKİYE'DEKİ OLİGARŞİNİN TÜTÜN FİYATLARINI DÜŞÜK TUTARAK TÜTÜNÜ DEĞERİNİN ALTINDA SATIN ALMASI VE BÖYLECE TÜTÜN ÜRETİCİSİNİ SÖMÜRMESİDİR.

—MALATYA

Türkiye'nin diğer alanlarında olduğu gibi tütünün üretimi, işlenmesi, pazarlanması ve piyasaya sürülmesi sürecinde de devlet mekanizması küçük bir azınlık olanzengin tüccarlara ve toprak ağalarına hizmet etmekte binlerce, onbinlerce tütün üreticisini yokluğa, yoksulluğa iterek adeta onlarla alay etmektedir.

Öyleki Nisan ayının ilk günlerinde Malatya'da tütün fiyatı olarak başfiyat 54 lira denildi.

Başfiyat; isminden de anlaşılacağı gibi en üst, tavan fiyattır. Buradaki asıl amaç taban fiyat belli olmadığı için tütünü mümkün olan en az fiyatıyla yok pahasına üreticilerden satın almak, onları, gittikçe artan bir şekilde sömürmektir.

Bu yıl Malatya'da 27 bin tütün üreticisinden alınacak olan 16.000.000 kilo kütün için 600 milyon lira tahsis edilmişti. Bu paranın, hepsinin üreticilere dağıtıldığı farzedilirse üreticilere kilo başına verilecek ortalama fiyat 37.5 liradır.

Oysa bu para yani ortalama fiyat, başfiyat durumundadır.

Çünkü bu yıl Malatya'da kilo başına 24 ila 30 lira arası alan üreticilerin sayısı 15-1700 kişidir. 30 ila 37.5 lira arası alan üreticilerin sayısı 8-10.000 kişidir. 37,5 ila 54 lira arası olanların sayısı ise çok azdır ki bir tesadüf eseri(!) olarak bunların binlerce dönüm arazisi tonlarca tütünü vardır. İşte bu şartlar altında eldeki 600 milyon liralık paranın yarısını veya daha fazlasını binlerce dönüm arazisi, tonlarca tütünü olan bu mutlu azınlık olmakta, diğer yarısını ise binlerce, onbinlerce küçük üreticiler ve yarıcılar paylaşmaktadır.

Durum böyle olunca küçük üreticiler ve yarıcıların eline geçen para ortalama olarak 12.000 liradır ki masrafları dahi karşılamamaktadır. Toprak ağalarının eline geçen para ise ortalama olarak 15.000 liradır.

Avans alımında da durum aynıdır. Küçük üreticiler ve yarıcılar % 6'lık küçük ve zamansız bir para alırken, büyük tüccarlar milyonlarca liralık teşvik kredisi almaktadır. Gübre ve ilaç alımında, tütünü zamanında teslim etmekte ve paraların alımında da alımında da durum aynıdır. Birinci imza, ikinci imza, çek alma bankaya gitme, ad okuma sırasında günlerce beklemevs.

Tüm bunları göğüsleyebilmek ve üreticiler lehine bir gelişmeyi sağlayabilmek için, yani "Üretenbiz yöneten de biz olacağız" sloganı doğrultusunda mücadele etmek için kurulan Tütüncüler Derneği'ninönce likle uğruna mücadele vereceği talepler şunlardır:

"1-Alım kampanyasını Türkiye'nin her tarafında aynı zamanda başlatmak

2- Tütünleri ürün yılı sonunda teslim etmek

3-Tütün alım işlemlerini kısa bir zamana sığdırmak (En geç 30-31 Mayıs'ta ambara teslim işlemlerini bitirmiş olmak)

4-Başfiyat yerine ortalama veya taban fiyat uygulaması getirtmek

5-Avansları kırımdan önce almak ve bunu %6'dan %17'ye çıkarmak. (ki avansın son haddi %17'dir)

6-Gübre ve İlaç stopajı yapmak veya yaptırmak

7-Kamu kuruluşlarınıde netlemek ve bunların çalışmalarını tüm bölgeye yaymak.

8-Bir zirai mücadele ekibi kurmak ve gençlerimize iş imkanı sağlayarak anında üreticinin yardımına koşmak.

9-Üretim bölgelerinde profesyonel kadrolar çıkarmak

10-Üretim ve örgütlenme üzerine broşürler çıkarmak.

11-Çeşitli üretim bölgelerinin insanlarını bir araya getirmek, değişme ve gelişmelerin üreticiden üreticiye iletilmelerini sağlamak amacıyla dernek lokalini faaliyete geçirmek.

12-Üreticiler arasında birleşme ve dayanışma sağlamak onların hayat standartını zamana uygun düzeye çıkarmak ve bunları savunmak"

ANTALYA'DA MUSTAFA SAK İŞ HANINDA ZEKİ ALAKAVUK KONFEKSİYON DİKİŞ ATELYESİNDE HAKLARI İÇİN DİRENEN 64 İŞÇİ SESLENİYOR :

KİMİN DOST OLDUĞUNU GÖRDÜK

Bizler Zeki Alakavuk konfeksiyon atelyesinde çalışmakta olan işçileriz. İçimizde sekiz senelik işçide var 4-5 aylık işçi de var. Şimdiye kadar örgütlenmenin nasıl olacağını bilmiyorduk. Haklarımızı alabilmek için birlik olmamızın gerekliliğinin bilincinde değildik. Bizim dağınıklığımızdan ve örgütsüzlüğümüzden yararlanan patron sömürü ve baskısını üzerimizde alabildiğine artırdı. Sendikalaşmak istediğimizde önderlik yapan arkadaşların işine son verdi. İşyerinde "asgari ücretten ücret verilir" diye yazmasına rağmen bir çoğumuza asgari ücretin altında ücret ödüyordu. Ve son 3 ay içerisinde verdiği avansların dışında tüm işçilere 3 aylık ücretlerini vermedi. Bunlarda yetmiyormuş gibi, bir arkadaşımız hastaneye gitse 2 günlük ücretini kesiyordu fazla mesailerimizi tam ödemiyordu. Tuvalete çıkmamız yasaklanmıştı. Bütün bu baskı ve sömürünün karşısında bizler örgütlenmenin şart olduğunu, kişisel hiç bir hakkımızı alamayacağımızı öğrenmeye başladık. "Kurtuluş'cu" arkadaşlar bizlere yardımcı oldular. Haklarımızı almak için işyerinde çalışan bütün işçi arkadaşlar birlik içerisinde tek bir yumruk olarak, direnişe geçtik.

Bu arada DİSK'e bağlı Tekstil sendikasına üye olduk. Patronun sahtekarlığını ve işçi düşmanı oluşunu direniş süresince daha iyi öğrendik. Şimdi daha inançlı daha kararlıyız. Örgütlü mücadelenin başarısını şimdi daha iyi anlıyoruz. Ve diyoruz ki artık susmak yok baskılara boyun eğmek yok. Okuyup öğreneceğiz, öğrenip mücadele vereceğiz. Bizler şimdi kimlerin dostumuz kimlerin yardımcımız olduğunu daha iyi gördük. Sahte işçi sınıfı nutukları atanlarıda tanıdık. Mücadelemiz sadece patrondan alacağımızhaklarla durmayacaktır. Mücadelemiz bir avuç azınlığa karşı kendi siyasal iktidarımızı kuruncaya kadar hayatın her alanında sürecektir.

EKMEKCİOĞLU TUĞLA FABRİKASINDA GREV

Tekirdağ-Müreftede, Keramik-İş sendikasına üye işçiler Ekmekçioğlu Tuğla fabrikasında 20 Temmuz 1978'den beri grevdeler. 128 işçinin çalıştığı fabrikada çalışma koşulları çok ağır. 60° 80° sıcak karşısında çalışan işçilere mesai ücretini "göstermelik" olarak veren işveren aynı zamanda bundan fazla kesinti yapıyor. İşe yeni başlayan bir işçi ileeski işçiler arasında pek fark olmayıp, örneğin 10 yıllık işçi net 2100.-TL. alırken, yeni işçi 1900.-TL. alır.

İşyeri temsilcisi Çetin Camkıran'ın verdiği bilgilere göre sendikanın talepleri ve işverenin vermeye yanaştığı haklar ve anlaşmazlık noktaları şu şekildedir.

Sendika ücret ve ikramiyelerle ilgili olarak, I. yıl 100 Tl, II yıl 100 Tl. ve yılda 3 ikramiye isterken, işveren I. yıl 40 Tl. 2 yıl 40 TL. ve ikramiye olarak da iki ikramiye (1800 veya 1900 Tl.) vermeyi kabul etmektedir. Net 1500 TL. yakacak parası isteyen sendikaya karşılık işveren brüt 500 Tl. vermektedir. Eğitim masrafları için sendika her çocuk için 800 Tl. isterken işveren ise 300 TL. vermeyi kabul etmektedir.

Keramik-İş 45 gün kıdem tazminatı talep ederken, işveren kıdem tazminatını tanımamaktadır.

Bölgede grevdeki tek işyerinin fabrikaları olduğunu bilen işçiler, başarı ya da başarısızlıklarının bölgedeki diğer işyerlerini de etkileyeceğinin bilincinde mücadelelerini daha kararlı ve azimli bir şekilde sürdürmektedirler. Direnişlerinin başarısının birlikte, örgütlü ve disiplinli bir mücadeleden geçtiğini bilmektedirler.

ASLAN EKMEK FABRİKASINDA OYUNLAR SÜRÜYOR

Uzun bir süredir işyerlerindeki sarı sendikaya karşı mücadele yürüten Arslan Ekmek Fabrikası işçilerine karşı patronlar yeni oyunlar tezgahlamaya başladılar. Mücadelenin öncülüğünü yapan Hüseyin Çamyar, Şükrü ve Mustafa adlı işçiler 17. maddeye göre işten atılmışlardır.

Arslan Ekmek Fabrikasında çalışan işçiler sarı sendika Tek Gıda-İş'in kendilerine sahip çıkmadığını söylemektedirler. Arslan Ekmek fabrikasında çalışan işçiler patronların ve sarı sendikanın bütün oyunlarına rağmen mücadelelerine devam edeceklerini söylüyorlar.

Kahrolsun sarı sendika - patron işbirliği. Sosyalist işçiler sendika yönetimine

Cezaevlerindeki Faşist Baskılara Son Verilmelidir

● BUCA CEZAEVİNDE DEVRİMCİLERİN MÜCADELESİ

—BUCA (İZMİR)

Tariş'li faşist katiller Buca cezaveinde devrimcilere saldırmış, Agah Sırrı Ateş ve Süleyman Yaşar arkadaşlar ağır yaralanmışlardır. 18 devrimci işçi Tariş'te faşistlere boyun eğmedikleri için Buca cezaevindedirler. Faşistlerin saldırısının hazırlanmasına Saffet Ahmet ve İsmail Sarıgül adındaki gardiyanlar yardım etmiştir. Savcı ve müdür olayı kamuoyuna yanlış aksettirmeye çalışmaktadırlar. Dışarıya telefon edilmesi engellenmiştir. Ancak hiçbir baskı devrimcilerin mücadelesini engelleyememiştir.

Buca Cezaevindeki mahkumlar yeni infaz yasasına karşı çıkmışlar ve "Genel Af" sloganıyla birlikte diğer taleplerini sıralamışlardır. Bu taleplerin arasında idam cezasının kaldırılması isteği, çalışan mahkumların ücretlerinin ödenmesi, temizlik yemek, sağlık, okuma gibi ihtiyaçlarla ilgili istekler vardır.

● SİNOP CEZAEVİ MÜDÜRÜ GÖREVDEN ALINMALIDIR

Geçen sayıda gazetemizde Sinop cezaevi müdürünün yaptıkları ile ilgili bir haber çıkmıştı. Bu müdür devrimcilere özel baskısını sürdürmektedir. 10.7.978 günü cezaevine arkadaşlarını ziyaret etmeye giden devrimcileri içeri almamıştır. Neden olarak da, bu arkadaşların daha önce cezavinde yatmış olduklarını söylemiştir. Oysa yasalarda böyle bir sınırlama olmadığı gibi, faşistlere ayni tavrı almamaktadır. Onlar istedikleri gibi ve istedikleri şekilde ziyaret yapabilmektedirler. Bunun nedeni müdürün faşistoluşu, onlara her fırsatta hizmeti gaye edinmesidir.

Müdürün bu ve daha önceki uygulamaları konusunda Adalet Bakanlığına ve vilayete şikayetlerde bulunulmasına rağmen şimdiye kadar hiçbir önlem alınmamıştır.

Sık sık 'demokrasi' den söz eden hükümetyetkilileri, neden şimdiye kadar sessiz kalmışlardır? 'Faşistlerden hesap soracaklarını', 'işkencecileri yargı önüne çıkaracaklarını' söylüyorlardı. İşte size hem işkenceci hem faşist bir hedef: Sinop Cezaevimüdürü. Buyrun söz verdiklerinizi gerçekleştirin. Ama biz sessiz kalmaya devam edeceğinizi biliyoruz.... Bunun içinde diyoruz ki, faşistlerden hesap sorulacak günler gelecektir ve bugünler bizlerin çabaları ile gerçekleşecektir. Sinop halkı faşizme karşı omuz omuza vererek, bu güne kadar olduğu gibi bundan böylede faşistlere aman vermeyecektir.

● BİLECİK CEZAEVİNDE FAŞİST BASKILARA SON

Böyle bir dönemde dışarının yoğun olay ve problemleri yanında "içeri"nin problemlerini size emekçilere iletmeniz için yazmak bir yerde size "acaip" gelir mi bilmem;

Bilecik kapalı cezaevindeki faşist baskılar, dışarıdaki faşizmin taktikleriyle büyük bir benzeşim ve paralellik arzeder.

Şöyle ki, cezaevindeki gardiyanlardan Osman Yıldız ve Rıza Yanardağ MHP yanlısı faşistlerdir ve de bu gardiyanlar keyfi ve antidemokratik tavırlarla

1-Genel olarak mahkumların, özel olarak Devrimci fikirlere sempati duyan mahkumların üzerinde yoğun bir baskı uygularlar

2-Öte yandan cezaevinde bulunan siyasi tutuklu ile yakın ilişkileri bulunan tüm mahkum ve tutuklular bu tavırlarına ilişkin olarak tehdit edilirler.

3-Yukarıda adı geçen gardiyanlardan Osman Yıldız her olanaktan faydalanarak devrimci siyasi tutuklulara karşı keyfi baskı önlem ve tavırları içine girer(yine öte yandan adı geçen Osman Yıldız adlı şahıs'ın cezaevinde ücret karşılığı getiremiyeceği, sokamıyacağı hiçbir şey yoktur) Neyse!

Bu olaylara ilişkin müteaddid defalar ilgililere, durum iletildiysede hep aynı cevap "gereken yapılacaktır" alındı ve hiçbir şey değişmedi tabii.

Bilirsiniz Adalet Bakanı Mehmet Can mahpuslarda yapacakları değişikliklere ilişkin epeyce laf etti.. Kanımızca bu epey laf yerine gerekli önlemlerin alınarak mahkumlara yönelik faşist baskıların yok edilmesi yolundaken dinden emin çabaların hayata geçirilmesi daha akıllıca olur(tıpkı azgınlaşan faşizmede karşı Ecevit'in çok geç kalmadan böyle davranması gerektiği gibi)

Neyse şimdilik bu kadar "İçeri"den dostça devrimci selamlarımızla.

TEKSTİL KONGRESİ

MAHKEME TEDBİR KARARINI KALDIRMADI

3 Ağustos Perşembe günü İstanbul Adliyesinde sıkı bir polis kordonu altında "taraflar yeniden dinlendi." Mahkeme, kayyumun daha önceden atandığını, DİSK'in kongre yapma yetkisinin bulunmadığını, bu yetkinin ve sendika yönetiminin daha evvelki kararlarıyla kayyuma devredildiğini, bu kararı bozabilecek bir üst organın Yargıtay olabileceğini hükme bağladı.

Duruşmaya sıkı aranmalardan sonra alınan işçiler daha sonra polis tarafından adliyeden kovuldular. Tekstil işçisi kendi duruşmasının sonucunu kapının dışında bekledi. İşçi sınıfı adına savunmayı, tekstil işçisini kayyuma teslim eden ilerleme avukatlarıyla, bugüne kadar hep genel merkezin kafa yapısında sendika avukatları yaptı.

Bu karar 40 000 tekstil işçisini düpedüz sendikasız bırakmış oluyor. Şimdi kongrenin yada kongrelerin (Beyoğlu-Bakırköy) ne zaman yapılacağı belli değil. Çözümbur juvazinin en üst yargı organına kaldıktan sonra, tekstil işçisinin yapacağı şey, çözümü yargıtaya getiren nedenleri bulup çıkartmak, hatanın, yanlışın düzeltilmesi doğrultusunda yola devam etmek olmalı. Çünkü tümüyle patronlarınyararına olan bu gelişmelerin en çıplak şekliyle yansıyacağı yer yine makina, tezgah başı olacaktır...

HÜKÜMET FAŞİSTLERİ KORUYOR

—SAMSUN

POL-DER Samsun şubesi başkanı Mehmet Ali Öner'in bir faşist saldırıya uğraması ve emniyet müdürlüğünde saldırganlar yerine saldırıya uğrayanların silahlarının alınması üzerine dokuz kuruluş basına açıklama yapmışlardır. POL-DER, TÖB-DER, TÜTED, TMMOB, DEV- İŞ, KKD, K.DEV-GENÇ, HALK-DER, E.E. Öğrenci Derneğinin yaptığı açıklamada saldırganların isimleri ve olaylar açıklanmış; anti-demokratik baskılara son verilmesi ve faşist yuvaların kapatılması istenmiştir. Açıklamada şöyle denilmektedir:

"Goldfinger salonunun önünde halka ateş açan Kadir Türkaslan, eski I. şube şefi Ali Karakuş'un da aralarında bulunduğu ve Hasan Hüseyin Güçlü ile Hamza Altıntaş tarafından yönlendirilen bir grup polisle faşistler, fuarın Lunapark kısmına girdiği sırada silahlarını çekerek Mehmet Kurkan'ı silah tehdidi altında tutarak Mehmet Ali Öneri dövmüşlerdir.

Olaydan sonra Merkez Karakoluna gelen 10-15 kişilik faşist grup saldırıyı yönlendirenHamza Altıntaş ve H. Hüseyin Güçlü'ye endişe etmemelerini, cezasız kurtulmaları için kendilerine yardımcı olacaklarını söylemişlerdir.

Daha sonra, Emniyet Müdürlüğünde Mehmet Ali Öner ve Mehmet Kurkan'ın silahı alınmış, silah çekerek saldıranlardan Hasan Hüseyin Güçlü'nün silahı alınmamıştır. Bu olay faşist saldırı ve cinayetlerin hangi ilişkiler içinde ve hangi düzeyde sürdüğünü acık olarak göstermektedir."

Milas kaymakamı savcı yardımcısı ve em. müdürü görevden alınmalıdır

Sınıf mücadelesinin tüm şiddetiyle devam ettiği, toplumun tüm sınıf ve tabakalarını sarsmaya başladığı bir dönemde yaşıyoruz. Faşist saldırılar toplumun tüm tabakalarına (toplu katliamlar biçiminde) yönelik bir biçimde devam ediyor. Ama sosyalistler hala dağınık ve işçi sınıfı hala kurmayından yoksun. Faşistler bu durumdan faydalanarak, bir yandan toplumsal muhalefete alternatif olmaya çalışırken, diğer yandan işçi sınıfını ve emekçileri yıldırmak için çeşitli yöntemlerle terör estiriyor.

Bu oyunların aynısını (Malatya, Isparta, Demirci'de oynanan) MİLAS'ta da oynamaya çalışıyorlar.

Düğün bahanesi ile başka il ve ilçelerden getirdikleri profesyonel faşistlerle, birkaç faşist polisin desteğinde şehirde terör estirmeye çalışmışlar, ancak bunu, sahneye koyamamışlardır.

Milas'ta olaylara sebep olan MHP ve ÜGD'li faşistlerdir. Bu durumun bilinmesine rağmen Emniyet Amiri, Kaymakam, ve C. Savcı yardımcısı suçlu bulma telaşı içinde, faşistleri tutuklayacakları yerde yine devrimcileri yakalayarak, olayların sorumlusu devrimcilermiş gibi göstermeye çalışmışlardır. Yakalananlardan, Mevlut Mert, H. Uğur Aslan, ve Necati Eser tutuklanmıştır.

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ PANTEL'DE ZAFERİ SAĞLAYACAKTIR

PANTEL İŞÇİLERİ SARI SENDİKA ZİNCİRİNİ KIRIYOR

İstanbul Bomonti'deki Pantel Emaye Bobin Teli işyerinde 6 işçi Haziran başından beri direnmektedirler. İşçilerin sarı sendika Tüm Metal-İŞ'e karşı da yürüttükleri bu mücadele sendikanın greve gitmeye razı olmasıyla yeni bir boyuta yükselmiştir. Pantel işçilerinin bu mücadelesi işçi sınıfına malolduğu ölçüde başarıya ulaşacaktır.

Patronlarına ve daha önemlisi patrondan çok patroncu Tam Metal - İş sendikasına karşı 55 gündür direnişlerini sürdüren Pantel işçileri verdikleri mücadelenin sonunda Tam Metal-İş sendikasına grev kararını aldırmışlardır. 6 işçinin sürdürdüğü direniş boyunca patronun verdiği haklardan da daha azını isteyen Tam Metal- İş sendikasının grev kararı alması işçilerin devrimci mücadelesinin sarı sendikacılık çemberini kırdığını göstermektedir.

Şimdi Pantel işçileri daha bir kararlı olarak

mücadelelerine devam etmektedirler.

Greve başlayan Pantel işçileri bildirilerinde şöyle demektedirler:

"Örgütlendik. Sendikamız toplu sözleşme yetkisi aldı. Patronun kulağına gidince bizleri çağırdı "ya sendikadan istifa edersiniz, ya da fabrikayı kapatırım" dedi. Sonunda fabrikayı kapattı. İşlerin biraz çatallaşmasıyla aradan çekilen sendika, bizlerin haksız olduğunu ileri sürdüler. Ancak bizler devrimci arkadaşlarla birlikte mücadeleye giriştik, patronun fabrikadan mal çıkarmasını engellemek için çadır kurduk. Gece gündüz bekledik, tastamamına 54 gün sürdü. Bu zaman için de patron gece yarısı adamlarıyla birlikte geldi, birşey yapamadan geri gitmek zorunda kaldı. Patronun şikayeti üzerine polis çadırı söktü, bizleri karakola götürdü, o günün akşamı tekrar çadırı kurduk. Sendikacılar hala sessizdi. Tüm baskılara kendimiz karşı koyuyorduk, patronun toplu sözleşmeye gelmemesi, sonra gelip de bizlerin yazdığı şartları kabul etmemesi üzerine GREV hakkımız doğdu. Ve sonunda sendikamızı dürterek greve gitmesini razı ettik.

VE GREVDEYİZ!"

Milas Halk Der köylerde örgütleniyor

Bundan birkaç ay önce kurulan HALK- DER Milas'ta anti-faşist anti-emperyalist, anti-şovenist ilkeler ışığında örgütlenme çalışmasını sürdürmektedir.

HALK-DER yöneticileri HALK-DER'in çalışmaları nı şöyle özetlediler:

"Bizler HALK-DER olarak, Anti emperyalist, anti-oligarşik Demokratik Halk Devriminde halkımıza karşı duyduğumuz sorumluluğun bilincinde olarak geniş halk yığınlarını örgütleme, ve bilinçlendirme çabalarımızı sürdürüyoruz. Özellikle CHP Reformizminin kitlelerin gözünde umutsuzluğa dönüştüğü bir dönemde sosyalistlere düşen görev ve sorumluluklar daha ağırdır. Bir yandan bu sömürü ve zulüm düzeninin her somut görünümünden yararlanarak ajitasyon, propaganda çalışmaları, onların siyasi bilinçlerinin arttırılması, bu yolla proletarya partisinin yaratılması sürecinin hızlandırılması, diğer yandan tüm yanlış görüşlerin teşhiri yoluyla bilimsel sosyalizmin kitleler içinde "somut bir güç" olması. Diğer bir yönüyle Demokratik bir kitle örgütü olarak kitlemizin talepleri doğrultusunda hareket ediyoruz. HALK-DER bu yönde tüm kitleye ve siyasetlere açık, canlı somut bir biçimde eğitim çalışmalarına devam ediyor.

Ayrıca Milas'ın çevre köylerinde ve nahiyelerinde örgütlenme çalışmaları devam ediyor. Şimdilik ÇANDIR köyünde bir şubemiz var. Ayrıca faşizme karşı aktif mücadele sürdürüyoruz. "Faşizme karşı omuz omuza" şiarını hayata geçirmek için devrimci sorumluluğumuzun bilincinde olarak Milas' taki tüm devrimcilerin (değişik siyasi grupların) eylem birliğinin sağlanması gerektiğine inanıyoruz. Bu konuda atılan yanlış ve sekter davranışları teşhir edeceğiz"

Gecekondudaki emekçiler sokağa atılamaz

—KARS

Kars'ta anti- sömürgeci mücadelenin örgütlü olması amacıyla kurulan HDKD (Halkla Dayanışma Kültür Derneği) emekçilerin sorunları doğrultusunda mücadeleye girmiştir. Kars'taki en önemli sorunlardan biriolan konut sorununa gecekondularla bir ölçüde çözüm bulunmaya çalışılmıştır. CHP'li belediye başkanının isteğiyle gecekonduları yıkmaya gelen oligarşinin kolluk kuvvetlerine karşı emekçiler, devrimcilerin önderliğinde direnmişler, ve yıkımı engellemişlerdir. Daha da yükselecek olan bu mücadele halklarımızın devrim mücadelesinin bir parçasıdır.